



ΜΑΧΗΤΗΣ

150ΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Φύλλον 8ον

Τιμή φύλλου δραχ. 1000

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Γ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

Χανιά 1 Μαΐου 1949

ΔΙ' ΕΝΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Ἡ κατάσταση τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα μας εἶναι ἐξαιρετικῶς περίπλοκος ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Αἱ πρόχειραι λύσεις καὶ ἡ ἔλλειψις προγράμματος τῶν ἀστικῶν κομμάτων, ταλαιπωροῦν σοβαρότατα τὴν χώραν. Ἡ προγραμματικὴ ὁργάνωσις τῆς Εὐρώπης βάσει τοῦ σχεδίου Μάρσαλ, καθιστᾷ ἔτι περισσότερον ἐμφανὴ τὴν ἀνάγκην ὁργανώσεως καὶ προγραμματισμοῦ.

Ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ σήμερον προσκολλημένη εἰς τὶς παλιὰς μορφὰς ὁργανώσεως καὶ δράσεως. Ἡ περίοδος τοῦ ἀτομικοῦ εἰς τὸν τομέα τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς πολιτικῆς παρῆλθε ἀνεπιστρεπτί.

Ἰδιαιτέρως διὰ τὴν χώραν μας μὲ τὰ τεράστια προβλήματα, τὶς ἀνάγκας καὶ τὴν ἀτομιστικὴν διάθεσιν, ἡ ἀνάγκη αὕτη πρὸς νὰ καλυφθῇ ὑπὸ ἑνὸς ὕγειοῦς, συγχρονισμένου καὶ ζωντανοῦ πολιτικοῦ ὁργανισμοῦ.

Ὁ ὄγκος τῶν προβλημάτων εἶναι τοιοῦτος ὥστε κανεὶς πολιτικὸς ὁργανισμὸς νὰ μὴν μπορεῖ νὰ τ' ἀντιμετωπίσῃ ἀναλαμβάνοντας τὴν ἐξουσίαν, ἂν δὲν ἔχει προηγουμένως ἐργασθῇ ἐπιμόνως καὶ μὲ εὐρεία προοπτικὴ, διὰ νὰ καθορίσῃ τὰς γραμμὰς πορείας καὶ τὰς μεθόδους ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων. Ἰδιαιτέρως μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου Μάρσαλ καὶ τὴν ἀναπτυσσομένην πλέον ἐπὶ ἰσχυρᾶς ὁργανικῆς βάσεως Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομίας, ἡμεῖς κινδυνεύομεν νὰ μείνωμεν εἰς τὸ περιθώριον ὅπου οἱ καθυστερημένοι καὶ

ἀνίκανοι λαοὶ.

Θὰ χρειασθῇ ἀσφαλῶς πλήρης ἀναπροσαρμογὴ καὶ ἀνασύνταξις τοῦ κρατικοῦ ὁργανισμοῦ καὶ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, καὶ πρὸ παντὸς ΝΕΟΝ ΠΝΕΥΜΑ καὶ νέα ἀντίληψις περὶ τὴν μορφήν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν καθηκόντων τῶν κρατικῶν ὁργάνων. Θὰ χρειασθῇ ἀσφαλῶς νὰ γίνουν ἀβαρίες περὶ τὴν ἐννοίαν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας ἡ ὁποία θὰ πρέπει νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὴν ΝΕΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ. Ἡ ἐννοία τῆς ιδιοκτησίας πρέπει ν' ἀναπροσαρμοσθῇ ὥστε νὰ ἐξυπηρετῇ τὴν προκοπὴν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν καὶ ὄχι ν' ἀποτελεῖ ἐμπόδιον.

Θὰ παρουσιασθοῦν ἀσφαλῶς τεράστια κοινωνικά, οἰκονομικά, πολιτικά καὶ ψυχολογικά προβλήματα.

Μὰ ὅλ' αὐτὰ πρέπει ν' ἀντιμετωπισθοῦν μὲ σθένος, ἀποφασιστικότητα καὶ μὲ εὐρεία προοπτικὴ καὶ μελέτη. Καὶ τοῦτο διότι πρέπει νὰ κερδηθῇ κάποιον διάστημα πὺν ἐχάσαμε, γιὰ νὰ καταιστῇ δυνατὸν νὰ συνδεθῇ ὁργανικὰ ἡ χώρα μας μὲ τὴν κοινωνίαν τῶν ἄλλων ἐλευθέρων Εὐρωπαϊκῶν λαῶν.

Τὸ ἔργον εἶνε δυσχερὲς ἀλλὰ φρονοῦμεν ἐπιβεβλημένον. Θὰ ἐπιτύχῃ ἐὰν ἀναληφθῇ ἀπὸ μίαν ἠθικῶς ὕγειαν ἡγεσίαν μὲ πίστιν ἀποφασιστικότητα καὶ κατανόησιν.

Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων πολιτικῶν ὁργανισμῶν μόνον τῶν Φιλελευθέρων, μὲ τὴν μεγαλειώδη παράδοσιν τὴν εὐρυτάτην ἰδε-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

“ΜΑΧΗΤΗΣ,”

Δεκαπενθήμερον περιοδικόν
Όργανον αγώνος τῆς Φ. Ν. Χ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Πλατεία Ἐλευθερίου Βενιζέλου
Τηλέφωνον 7.94

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Γεώργιος Κακατσάκης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία Δραχμ. 20.000

Ἐξάμηνος » 10.000

Ἡ Φιλελευθέρα ἰδεολο-
γία εἶναι τὸ βάθρον τῆς
πολιτισμένης ζωῆς.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Γεράνι—Μόδι μετὰ τῆς περιοχῆς
Ἀπόστολος Ἀναγνωστάκης
Νεροκούρου μετὰ τῆς περιοχῆς
Ἰωάννης Γ. Διοδάκης
Καμισιανὰ μετὰ τῆς περιοχῆς
Ἐμμανουήλ Κατσικουλάκης
Ἐπισκοπὴ Κισσ. μετὰ τῆς περιοχῆς
Ἰωάννης Ἀλατσεράκης
Καστέλλι Κισσ. μετὰ τῆς περιοχῆς
Ἐμμανουήλ Βαρούχας
Περιοχὴ Βάμου—Παῖδοχωρίου
Πεμονίων—Μπαμπαλῆ—Κάϊνας
Ἀναστασίου Χαβρὲς
Κουφὸς,—Ἀλικιανὸς,—Βατόλακκος
Ἐμμανουήλ Μάρακας
Παλαιοχώρας—Σκλαβοπούλας
Πέτρος Πετράκης
Λουτράκι Κυθωνίας
Ἐμμανουήλ Βιρουράκης

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.
κ. Συνδρομηταὶ καὶ οἱ ὑ-
πεύθυνοι τῶν τομέων,
ὅπως μᾶς ἀποστείλωσι
τὸ ταχύτερον τὰς συν-
δρομὰς των, ἢ τὰς εἰς-
πράξεις καθόσον μόνον
ἐξ αὐτῶν ἀντιμετωπίζον-
ται αἱ δαπάναι τοῦ περι-
οδικοῦ.

Οἱ ἀγῶνες καὶ οἱ δυσίεις
τῆς Νεολαίας μας εἶναι
τὰ βάθρα τῆς ἐθνικῆς
μας νίκης καὶ τῆς ἐθνι-
κῆς μας ἀναγεννήσεως.

ἈΛΛΗΓΟΡΙΚᾶ

Πολλὰ ἀπὸ τὰ Δημοτικὰ Κρη-
τικὰ τραγούδια εἶναι ἀλληγορι-
κὰ. Ἐνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα καὶ
παραστατικώτερα εἶναι τοῦτο :

Χριστέ μου νὰ ξεδήλιενε
τ' ὄνειρο ποῦ ὅα ᾤψε
τὸ μπέλλο μου εἶδα κυνηγὸ
τὸν ζντρα μου εἶδ' ἀγρίμι.
Χριστέ μου καὶ νὰ σκότωνε
ὁ κυνηγὸς τ' ἀγρίμι.
Νὰ φάω ἀπὸ τὸ σκότι του
νὰ ὀρσοιστ' ἡ καρδιά μου,
νὰ πέρ' ἀπὸ τὸ αἷμα του
νὰ δάψω τὰ μαλλιά μου.

Ἐνας ἐπιπόλαιος ἀκροατὴς ἡ
παρατηρητὴς, θὰ νομίσῃ ὅτι
πρόκειται, γιὰ καμμιὰ παληο-
γυναῖκα, ἐνῶ πρόκειται περὶ
ἀλληγορίας.

Ἡ γυναῖκα ποῦ διηγεῖται εἶ-
ναι ἡ Κρήτη, ἡ ὁποία εἶχε νόμι-
μον μὲν σύζυγον τὴν Τουρκίαν,
ἐρωμένον δὲ (μπέλλον ἢ καῦ-
κον) τὴν Ἑλλάδα καὶ γι' αὐτὸ
ἐκφράζεται μὲ τόσον πάθος γιὰ
τὸν κατακτητὴν, ὅποιοσδήποτε
καὶ ἂν εἶναι αὐτός.

Ἐπροτιμοῦσεν ὁ Λαὸς μας τὴν
ἀλληγορίαν, γιὰτις πολλὰς φορὰς
παρίσταντο καὶ κατακτηταί, ποῦ
δὲν ἐννοοῦσαν τίποτε. Ἔτσι π.
χ. διεσκέδαζον μὲ Τουρκοκρη-
τας, καὶ αὐτοὶ, πιστεύοντες ὅτι,

ἐπρόκειτο περὶ γυναικὸς οὐδὲ
ποτε δ' ἐννόησαν τὴν πραγμα-
τικότητα.

ΕΝΑΣ ΠΑΛΑΙΟΣ

Κύριε Διευθυντά

Τὰ τυπογραφικὰ λάθη, ὡς
γνωστὸν, εἶναι ἐχθροὶ ἐκείνων
ποῦ γράφουν. Μπαίνουν ὅπου
θέλουν καὶ παραμορφώνουν τὸ
κείμενον.

Ἔτσι: στὸ 6ον φύλλον σελὶς
9, τρίτον στίχον «Μὴν ποῦνε
της κι' ἀπόθανα» πρέπει νὰ γίνῃ
«Μὴν τῶνε πῆς κι' ἀπόθανα».

Στὸ 7ον φύλλον, σελ. 9, στί-
χος 2, τὸ «πρόβλημα Χριστός»,
νὰ γίνῃ «πρόβλημα χρωτός».
Γιατὶ ὅταν τὸ ἔγραφε ὁ μακα-
ρίτης ὁ πρόγονός μας ποιητὴς
Ἰβρίας, ἀπλούστατα δὲν εἶχε
γεννηθῇ ἀκόμη..... ὁ Χριστός.

Μεθ' ὑπολήψεως

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ

Ἡ ἱστορία καὶ τὸ περιε-
χόμενον τῆς Φιλελευθέ-
ρας ἰδεολογίας, ἀποτε-
λοῦν τὴν μεγαλυτέραν
ἐγγύησιν καὶ τὴν ἐλπίδα
τοῦ ἀγωνιζομένου ἔθνους

Ἡ ΠΑΤΡΙΣ ΜΑΣ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΚΑΛΕΙ

Μιά αὐγούλα καινούρια χαράζει
κι' ἡ πατρίς μας παιδιὰ μᾶς καλεῖ
καὶ σὲ ὅλους μὲς τώρα φωνάζει
«νὰ φορέσετε νέα στολή».

—ο—

Μὴ φοβάστε τὰ βόλια τῆ σφαῖρα
στοῦ πολέμου τὴν ἄγρια ὀρμὴ
μὰ φωνάζετε πάλι ἀέρα
μὴ γυρίζεται πίσω στιγμὴ.

—ο—

Χαί' γὼ πάντα στὸ πλάϊ σας στέκω
καὶ κυττάζω περήφανη Σᾶς
καὶ μὲ δάφνες στεφάνια σᾶς πλέκω
καθὼς γράφτε σελίδας χρυσᾶς.

—ο—

Ἡρθ' ἡ ὥρα παιδιὰ ἡρθ' ἡ ὥρα
νὰ σαρώσετε ὅλους μὲ μιὰς
τοῦ ἐχθροῦ ποῦ χτυπήσανε τώρα
τὰ ἰδεώδη τῆς δικιάς σας γενιάς.

Ν. ΠΑΤΕΡΟΣ

ΕΥΧΑΙ

Τὸν ἀγαπητὸν φίλον κ. Γεράσι-
μον Ορφανουδάκη, μαθητὴν τοῦ
Γυμνασίου τῆς πόλεώς μας, τοῦ
ὁποίου ἡ ἐκθεσίς «Ζητᾶμε τ' ἀδέλ-
φια μας» ἐδραβεύθη ὑπὸ τοῦ Ραδιο-
φωνικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν, συγχαί-
ρομεν ἐγκαρδίως.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

Πρωτοφανής υπήρξε ἡ ἐπιτυ-
χία τοῦ συλλαλητηρίου τῆς Κυ-
ριακῆς 17ης Ἀπριλίου. Μὲ
πρωτοβουλίαν τῆς Ἐθνικῆς Ἀν-
τιστάσεως καὶ ἐν συνεργασίᾳ ὁ-
λων τῶν ὁργανώσεων, συλλόγων
κι' ἐπαγγελματικῶν κι' ἐργατι-
κῶν σωματείων, κατῆλθε σύσ-
σωμος ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως
καὶ συνεκεντρώθη τὴν 11ην π.
μ. εἰς τὴν πλατείαν Ἐλευθ. Βε-
νιζέλου. Σκοπὸς τῆς συνεκεντρώ-
σεως ἦτο νὰ διαδηλώσῃ τὴν πί-
στιν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ἐπὶ τὸ
δίκαιον τοῦ ἀγῶνος καὶ τὴν Νί-
κην καὶ νὰ διαμαρτυρηθῇ πρὸς
ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον
διὰ τὴν θρασύτατην ἐπίθεσιν τὴν
ὁποίαν ὑφίσταται ἡ χώρα μας ὑ-
πὸ τοῦ Σλαυοκομμουνισμοῦ μὲ
κυρίαν βάσιν τὴν Ἀλβανίαν.
Καὶ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰ Ἡνωμέ-
να Ἕθνη ἢ νὰ τῆς ἐπιτρέψουν
νὰ τιμωρήσῃ τὸν θρασυτάτον
εἰσβολέα ἢ νὰ στείλουν στρατιω-
τικὰς δυνάμεις διὰ νὰ σφραγί-
σουν τὰ σύνορά μας.

Αὐτὸ ἦτο τὸ πνεῦμα τοῦ συλ-
λαλητηρίου. Κι' ὁ Χανιώτικος
λαὸς μὲ τίς περιφανεῖς παραδό-
σεις, κατῆλθε σύσσωμος, ὑπα-
κούων εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρί-
δος καὶ τὴν ἐπίκλινσιν τῶν ἀδελ-
φῶν μας τῶν βορείων ἐπαρχιῶν,
ὑποδεικνύων οὕτω ἄλλην μίαν
φορὰν τὴν προσήλωσίν του εἰς
τὴν Ἐθνικὴν ἰδέαν καὶ τὸ μαχη-
τικὸν του φρόνημα.

Κατὰ τὸ συλλαλητήριον ὠμί-
λησαν ἐν ἀρχῇ εἰσηγούμενος ὁ
κ. Παῦλος Γύπαρης ὅστις μὲ ζω-
ηρὰς ἐκφράσεις ἐκαιτηρίασε ἀ-
πὸ πάσης πλευρᾶς τὴν σημερι-
νὴν κατάστασιν καὶ ἐν συνεχείᾳ
ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Κων)νος
Καλεμικιέρης ὅστις εἰς ἐμπνευ-
σμένον καὶ ἔντονον λόγον, διεκή-
ρυξε τὸ γενικὸν αἶτημα τοῦ λαοῦ
τῆς Κρήτης, τὸν πόθον καὶ τὴν
ἀπόφασίν του νὰ δώσῃ ἓνα τέ-
λος εἰς τὸ δράμα του, ἄξιον τῆς
ἱστορίας καὶ τῶν παραδόσεών
του. Ἐν συνεχείᾳ ἐχαιρέτησαν
τὴν συνεκέντρωσιν ἐκ μέρους τοῦ
Ἐργατικοῦ Κέντρου ὁ κ. Σαρρῆς,
ἐκ μέρους τῆς Βιοτεχνικῆς Ὁμο-
σπονδίας ὁ κ. Στυλ. Βλυσμᾶς καὶ
ἐκ μέρους τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐ-
παγγελματιῶν ὁ κ. Στυλ. Νικά-
κης τοῦ ὁποίου τὸν χαιρετισμὸν
δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην σελίδα.

Ἐπίσης ἐκ μέρους τῆς σπουδα-
ζούσης Νεολαίας ἐχαιρέτησε τὴν
συνεκέντρωσιν ὁ μαθητὴς Ἀντ
Κακατσάκης.

Τέλος ἀνεγνώσθη τὸ ψήφισμα

τὸ ὁποῖον ἐγκριθὲν διὰ βοῆς ἀ-
πεστάλη πρὸς τὸν Ο.Η.Ε., τὰς
κυβερνήσεις τῶν συμμάχων καὶ
τοὺς πολιτικούς ἀρχηγούς.

Τὸ ψήφισμα ἔχει οὕτω :

ΠΑΛΛΑΪΚΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Ἐν Χανίοις τὴν 17ην Ἀπριλίου 1949 ἡμέραν Κυ-
ριακὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. σύσσωμος ὁ Λαὸς τοῦ Νομοῦ
Χανίων Κρήτης συνελθὼν εἰς Πάνδημον συλλαλητήριον δια-
μαρτυρίας κατόπιν τῆς ἀπροκαλύπτου πλέον εἰσβολῆς τῶν
Σλαυοκομμουνιστικῶν ὁρδῶν ἐκ τοῦ Ἀλβανικοῦ ἐδάφους
καὶ τῆς παρεχομένης φανεράς θρασυτάτης ὑποστηρίξεως
ὑπὸ τοῦ Ἀλβανικοῦ Κράτους, ὡς μισθάρνου ὁργάνου τῶν
ὑπονομευτῶν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀν-
θρωπότητος, ὑπονομεύοντας ἀνάνδρως καὶ ἀτίμως τὴν ὑ-
παρξίν καὶ ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος, διαδηλώνει μὲ τὸν
κατηγορηματικώτερον τρόπον τὰ ἑξῆς :

1ον) Διαμαρτύρεται μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ἀκαταβλή-
του ψυχῆς του, ἐνώπιον ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κό-
σμου καὶ ἰδιαίτερος τῆς κραταιᾶς Ἀμερικανικῆς Συμπολι-
τείας, διὰ τὸν συνεχιζόμενον ἀπὸ ΤΡΙΕΤΙΑΣ καὶ πλέον, ἀ-
κήρυκτον πόλεμον κατὰ τῆς Νικητρίας καὶ ἐκ τῶν πληγῶν
τοῦ πολέμου αἰμορροούσης Ἑλλάδος.

2ον) Διαμαρτύρεται μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς
του διὰ τὴν μέχρι σήμερον ἔλλειψιν πραγματικῆς κατανοή-
σεως καὶ παροχῆς ἐπαρκoῦς βοήθειας ἐκ μέρους τῶν Μεγά-
λων Συμμάχων μας, διὰ τὴν διεξαγωγὴν καὶ τερματισμὸν
τοῦ ΤΙΤΑΝΕΙΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΜΑΣ, διὰ τὸν τερματισμὸν
τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἐκτὸς τοῦ ἀφειδῶς γρόντος καθημε-
ρινῶς Ἑλληνικοῦ αἵματος καὶ παροχῇ ἐφοδίων καὶ ὅπλων
διὰ τὸν διπλασιασμὸν τῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ μας καὶ
ἐπαρκoῦς βομβαρδιστικῆς ἀεροπορίας διὰ τὸν ταχύτερον νι-
κηφόρον τερματισμὸν τοῦ ἐναντίου τῆς πεπολιτισμένης καὶ
ἐλευθέρας ἀνθρωπότητος ἐξαπολυθέντος εἰς τὴν περιοχὴν
τῆς χώρας μας καὶ ἀπὸ τὰς δυνάμεις τοῦ σκότους καὶ τῆς
βαρβαρότητος πολέμου.

3ον) Ζητοῦμεν καὶ ἀξιοῦμεν, τὴν πλήρη καὶ ἀνεπιφύ-
λακτον κατανόησιν ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων μας, ὡς καὶ ἐκ
μέρους ἀπάντων τῶν ἐλευθέρων λαῶν τῆς σημασίας τοῦ ἐπι-
βληθέντος εἰς ἡμᾶς ἀγῶνος ὑπὸ τῶν ἐπιδρομέων, ἀγῶνος ἐκ
τῆς ἐκβάσεως τοῦ ὁποίου κρίνεται ἡ ὑπαρξίς, ὄχι μόνον τῆς
φυλῆς μας, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

4ον) Ἀξιοῦμεν ὅπως, ὁμοῦ μετὰ τῶν ζητουμένων ἐπαρ-
κῶν ἐφοδίων καὶ ἀεροπορίας, μᾶς δοθῇ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς
ἐλευθέρας δρῆσεως τοῦ Στρατοῦ καὶ ἀεροπορίας μας κατὰ
τῶν βάσεων ἐξορμήσεως καὶ ἐφοδιασμοῦ τῶν Σλαυοκομ-
μουνιστῶν, ἵνα οὕτω κυνηγηθῇ τὸ κακὸν ἀποτελεσματικῶς.

5ον) Ἐὰν παρ' ἐλπίδα τὰ ἀνωτέρω αἰτήματά μας δὲν
γίνοντι ἀποδεκτά, ἀξιοῦμεν ἀπὸ τοὺς Συμμάχους μας νὰ ἀ-
ποστείλουν στρατεύματα ἀνάλογα διὰ τὴν φρούρησιν τῶν
συνόρων μας.

Μὲ τὴν ἐλπίδαν οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀπόλυτον τὴν
πεποίθησιν ἐπὶ τῆς ἐκθύμου ἀποδοχῆς τῶν δικαιωμάτων
αἰτημάτων μας.

Διατελοῦμεν μετὰ προσήκοντος σεβασμοῦ
(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

• Ο λόγος του Προέδρου τῶν ἐπαγγελματιῶν κ. Στυλ. Νικάκη κατὰ τὸ συλλαλητήριον ἔχει οὕτω :

Δαὲ τῶν Χανίων

Ἐκ μέρους τῶν ἐπαγγελματιῶν ἔρχομαι νὰ χαιρετίσω τὸ σημερινὸν συλλαλητήριον, γενόμενον εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας πρὸς ὅλα τὰ πεπολιτισμένα δημοκρατικὰ καὶ ἐλεύθερα ἔθνη τοῦ κόσμου, διὰ τὴν ἀπρόκλητον, ἄνανδρον καὶ δολοφονικὴν ἐπίθεσιν τῶν Ἀλβανῶν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ὡς μοναδικὸν της σκοπὸν ἔχει, ἡ ἐπίθεσις αὐτὴ συνεχῇ καὶ ἀπροκάλυπτον ὑποστήριξιν τοῦ ξενοκινήτου ἀπαισίου συμμορισμοῦ, τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ τῆς βίας, διὰ νὰ λάβῃ αὕτη ὡς ἀντάλλαγμα μαζὶ μὲ τὴν σύμμαχόν της δοσίλογον Βουλγαρίαν, τὴν ἑλληνικὴν τὴν ἑλληνικοτάτην μας Μακεδονίαν καὶ Ἡπειρον.

Ἀνοικτὰ πιά, ἐλεύθερα καὶ χωρὶς ἐντροπὴν, ὅπως ἀκριβῶς τὴν 28ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, συνεμμάχησε μὲ τὸν Ἰταλικὸν Φασισμόν, ἀκριβῶς καὶ σήμερα

ἔρχεται ὑποστηρίζουσα τὴν ἀνευ ἔδρας ψευδοκυβέρνησιν τῶν δραπειτῶν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, εὐτελὲς ὑπηρέτης τοῦ Κόκκινου Ρωσικοῦ κομμουνισμοῦ, καὶ ἐκγυμνάζει, ἐφοδιρίζει ἐξοπλίζει καὶ ὑποβοηθεῖ τὴν ἐπίθεσιν τῶν ἀνταρτῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους της ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ νέα ἐπίθεσις τῶν ἐγκληματικῶν ὁρδῶν τῆς ψευδοκυβερνήσεως τῶν συμμοριτῶν ἐμελετήθη, ἐσχεδιάσθη καὶ ὑποστηρίχθη ἀπὸ τοῦ Ἀλβανικοῦ ἐδάφους, διότι παντὶ σθένει ἔπρεπε νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ κλίμα αὐτὴ τῶν κακοποιῶν σ.ι.χ.ε.ῶν, τῶν χρεωκοπημένων κοινωνικῶς, ποὺ μὲ τὴν βίαν καὶ μὲ τὸ στιλέττο στὸ χέρι, θέλουν νὰ περάσουν τίς χειροπέδες εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, φθάσασα εἰς τοιαύτην πόρῳσιν σκέψεως, ποὺ γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὑποστήριξιν αὐτήν, ἀλλὰ μὲ συγχωρεῖτε, διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τ' ἀλλεπάλληλα κτυπήματα ποὺ τῆς ἐπιφέρει ὁ ἀθάνατος καὶ ἀήττητος Ἑλληνικὸς Ἑθνικὸς

στρατός, δὲν ἐδίστασε μὲν πρὸς ὀλίγων ἡμερῶν, νὰ πωλήσῃ τὴν Ἡπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν μας, μέσω τῆς Ἀλβανίας εἰς τὸν ρῶσσον αὐθέντην, οὐδὲν διάφορον πράττουσα ἢ ψευδοκυβερνητικὴ αὐτὴ κλίμα τοῦ Ζαχαριάδη, ἀπ' ὅ,τι θὰ πράξῃ τὴν ἐρχομένην Μεγάλῃ καὶ Ἀγ. Ἐβδομάδῃ, ὁ προδότης Ἰούδας ποὺ ἀντὶ τριάκοντα ἀργυρίων, ἐπρόδωσε ὑποῦλα καὶ μὲ τὸν πλέον ποταπὸν τρόπον, ἐν τῷ κήπῳ τῆς Γεθσημανῆς, ἐν ὧρα σκότους τὸν Θεάνθρωπον, διὰ νὰ τὸν σταυρώσουν. Καὶ ἐπέτυχε μὲν τὴν σταύρωσιν, δὲν προέβλεψε ὅμως τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, ὅπως ἀκριβῶς δὲν ἀφίνει ἡ πόρῳσις τοῦσον τοὺς ψευδοκυβερνήτας τοῦ Ζαχαριάδη ὅσον καὶ τὴν εἰς τὸν κομμουνιστικὸν αὐθέντην δούλην Ἀλβανίαν, ὅτι μετὰ ἀπὸ τὰ βασανιστήρια, τὴν δυστυχίαν καὶ τὰς συμφορὰς ποὺ ἐπέβαλον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, θὰ ἔλθῃ καὶ ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑθνικοῦ.

Ἀπὸ τῶρα, ἀπὸ τὴν σημερινὴν μις ἡμέραν, ἀπὸ τὸ σημερινόν μας συλλαλητήριον, ἄς φωνάξωμεν καὶ ἄς ἀποστείλλωμεν μήνυμα πρὸς ὅλα τὰ ἐλεύθερα καὶ δημοκρατικὰ ἔθνη, εἰς τὰ Ἑθνη τοῦ Ο.Η.Ε., ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μᾶς ἀφίνουν μόνον μὲ τὰς λέξεις «ὁ ἀγών σας εἶναι δικαίος» ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβουν ἀπόφασιν ὅσον τὸ δυνατόν συντομώτερα, νὰ ἐπιβάλουν τοῦλάχιστον τὸ κλεισίμον τῶν ἑλληνικῶν συνόρων, ἈΔ-ΔΩΣ τοὺς δηλοῦμεν ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ ὁ ἀήττητος καὶ ἔνδοξος ἑλληνικὸς ἔθνικὸς στρατός, θὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐφαρμώσῃ ὅχι τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τοῦ Ο.Η.Ε., ἀλλὰ νὰ ἐφαρμώσῃ τὰ ἄρθρα τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἀθανάτου Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ δὴ τὰ τελευταῖα ἄρθρα ποὺ ὑπεγράφησαν καὶ ἐφηρμόσθησαν ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἔθνικὸν στρατὸν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Μαρτίου 1821 καὶ 28 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ποὺ ἀπέδειξαν πῶς «**Ἡ ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ.**»

ΔΙ' ΕΝΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος) ολογικὴν ἀντίληψιν τῶν προβλημάτων καὶ τὴν ἠθικὴν ἡγεσίαν του, παρουσιάζει δυνατότητας διὰ ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τοῦτο. Εἰς τὸ γεγονὸς ἄλλωστε αὐτὸ ἔγκειται καὶ ἡ ἱστορικότης τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ἡ ἀρχὴ πρέπει νὰ γίνῃ χωρὶς καθυστέρησιν.

Ἀρκετὰ στελέχη τοῦ κόμματος μποροῦν μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀρχηγοῦ νὰ συγκροτήσουν ὁμάδα μελέτης καὶ προπαρασκευῆς ἑνὸς ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ μὲν εἰς ἑλθὺν ἢ κατὰλληλος στιγμὴν. Πρὸς τὸ παρὸν ἡ ἀνάπτυξις τῆς κινήσεως αὐτῆς διὰ με-

λέτην καὶ προπαρασκευὴν φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ ἀρχίσῃ χωρὶς καμμία καθυστέρησιν.

Εἶνε τόσοτεν τερᾶστια τὰ προβλήματα καὶ τόσοτεν ἄμεσᾶ ὥστε κάθε ἀπώλεια χρόνου νὰ εἶνε ἐγκληματικὴ. Πρέπει νὰ κερδίσωμεν τὴν στρατιωτικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν πολιτικὴν καὶ ἰδεολογικὴν μάχην. Τὴν στρατιωτικὴν θὰ κερδίσῃ ὁ ἀήττητος ἔθνικὸς μας στρατός, τὴν πολιτικὴν καὶ ἰδεολογικὴν τὸ Φιλελεύθερον Κόμμα. Εἶνε ὁ ὑγιέστερος, ἠθικότερος καὶ ζωντανότερος πολιτικὸς καὶ ἰδεολογικὸς ὁργανισμός.

Ταῦτα ὡς εἰσαγωγὴ εἰς τὸ ὅλον θέμα.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΣΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟ

Ὁ συμμοριτισμὸς στήν Κρήτη ὡς ἔνοπλος ἐκδήλωσις τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος εὐρίσκειται περὶ τὸ τέρας του. Μόνον μερικὲς ἔνοπλες μικρομάδες μὲ 2 ἕως 3 μέλη, περιπλανῶνται καὶ κρύπτονται εἰς σπήλαια, τροφοδοτούμεναι ἀπὸ μερικοὺς ἀμετανοήτους. Ἐκτὸς τούτου ὅμως ἕνα ποσοστὸν, 5 ἕως 15 ο)ο εἰς τινὰς περιπτώσεις, ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ, ἐξακολουθεῖ νὰ συγκένη τις ἀριστερὲς ροπὲς τοῦ μὲ τὴν συμμοριτικὴν προδοσίαν καὶ νὰ παρέχῃ ἔδαφος ἐκμεταλλεύσεως εἰς τὸν κομμουνισμὸν. Ἀκόμα μερικὰ παράνομα στελέχη ἐξακολουθοῦν νὰ κρύπτονται εἰς διάφορα μέρη, καταβάλλοντα ἀπεγνωσμένας προσπάθειάς διὰ τὴν ἐπαναστάσιν ὑπὸ διαφόρους μορφάς, ὁργανώσεων φιλικῶν πρὸς αὐτοὺς, τίς ὁποῖες νὰ χρησιμοποίησιν ἐν καιρῷ καὶ εἰς νέες μορφὰς πάλης, ὅπως λέν, ἐκμεταλλεζόμενοι τίς οἰκονομικὰς δυσχέρειες, μικροφιλοδοξίας ἀδυναμίας καὶ ἀκρότητες. Αὐτὰ ἀπὸ τῆς κομμουνιστικῆς πλευρᾶς.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἐθνικοφρόνων συμβαίνουν πολλά, ἀποτέλεσμα τῆς ἐκ τοῦ συμμοριτισμοῦ προκληθείσης ἐξαρθρώσεως. Οἱ πλείστοι ἀληθινοὶ πατριῶτες, ἀφοῦ ἐξετέλεσαν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον των, ἀπῆλθον ἡσυχοὶ εἰς τὸν οἶκον των καὶ ἐπεδόθησαν εἰς τίς παραγωγικὰς ἐργασίας, παρέχοντες οὕτω ὑψίστην πρὸς τὴν ποτρίδα καὶ τὴν οἰκονομίαν των ὑπηρεσίαν καὶ ἀναμφισβήτητες ἀποδείξεις τῶν ὑγειῶν ἐθνικῶν φρονημάτων των. Οὗτοι ἀπετέλεσαν καὶ ἀποτελοῦν πάντοτε τὸ ἀκλόνητον βᾶθρον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐστηρίχθη καὶ στηρίζεται τὸ ἔθνος εἰς κάθε περίστασιν. Εἶνε οἱ ἀληθινοὶ ἀφανεῖς ἥρωες, οἱ ἀνθρώποι μὲ τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη τῆς γενεῆς καὶ ὑγειᾶς καρδίας καὶ τὸ ἀκμαῖον φρόνημα.

Εἶνε οἱ πραγματικοὶ Ἕλληνες. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἐκέρδιαν τὴν μάχην εἰς τὸν ἔνοπλον ἀγῶνα, εἰχτηκαν ἀμέσως καὶ χωρὶς ἀνάπαυσιν εἰς τὴν ἄλλην μάχην τὴν ἐξ ἴσου σοβαρὰν μὲ τὴν πρώτην. Τὴν μάχην τῆς ἀνασυγ-

κροτήσεως καὶ τοῦ νοικοκυρεύματος τοῦ τόπου. Τὴν ὁποῖαν μάχην πρέπει πάσαι θυσία νὰ κερδίσωμεν χωρὶς χρονοτριβή, διότι διαφορετικὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ σταθεροποιήσωμεν καὶ ν' ἀξιοποιήσωμεν τὴν ἔνοπλον νίκην.

Καὶ πρέπει νὰ τὴν κερδίσωμεν ἀκόμη καὶ διότι μόνον ἔτσι θ' ἀποδείξωμεν ὅτι ὁ ἀγὼν μας στηρίζεται ἐπὶ σταθερῶν ὑγειῶν καὶ ἡθικῶν βάθρων.

Οὕτω οἱ ἀληθινοὶ αὐτοὶ Ἕλληνες γίνονται οἱ πρωτεργαταί τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἐθνικῆς μας νίκης. Νίκης εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς. Νίκης εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα. Νίκης εἰς τὸν ἡθικὸν τομέα. Διότι καὶ ἡ μάχη σήμερον διεξάγεται εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς τομεῖς.

Δυστυχῶς ὅμως μερικὰ στοιχεῖα εὐτυχῶς ἐλάχιστα τὰ ὁποῖα ἀεμίχθησαν εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ προσέδερον πολλάκις καὶ σοβαρὰς ὑπηρεσίας, δὲν κατάρθωσαν νὰ ἐπιβληθῶν εἰς τὸν ἐ-

Εκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Πατρίς ἐνεπίστευθη τὸ ὄπλον πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι ἐὰν τὸ στρέφουν κατὰ τῶν φιλησύχων πολιτῶν εἶναι ὡσὰν νὰ τὸ στρέφουν κατὰ τῆς Πατρίδος καὶ γίνονται οὕτω συνεργοὶ τῶν συμμοριτῶν.

αὐτὸν τοὺς καὶ νὰ ἀποφύγουν ἀκρότητας ἢ αὐθαιρεσίας. Οὕτω πολλάκις τὰ ὄπλα ποὺ τῶν ἐδόσε ἡ πατρίς τὸ δικαίωμα νὰ φέρουν ἐλευθέρως, ἐχρησιμοποιήθησαν ἀπὸ τινων εἴτε διὰ νὰ ἐκδικηθῶν οἰκονομικὰς ἐχθροὺς των, εἴτε διὰ νὰ προσβῶν εἰς κλοπὰς ἢ ἐκβιασμοὺς εἰτεδιὰ νὰ δύνανται νὰ προβαίνουν εἰς ἀγροζημίας ἀνενόχλητοι.

Τὸ κακὸν τοῦτο μέχρι πρὸ τινος ἦτο ἐκτεταμένον, ἀλλὰ εὐτυχῶς μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ μετὰ τὴν ἐδραίωσιν τοῦ κέντρου τοῦ κράτους περιορίζεται.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον διαιωρίζεται ἀκόμα εἶναι ἡ ἀγροζη-

μία. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἀνεκτὸν.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὁμιλοῦμεν περὶ ἀνορθώσεως τῆς ἀγροτικῆς μας οἰκονομίας ὅταν οἱ ἀγρόται μας ἀδυνατοῦν νὰ σπείρουν καὶ νὰ φυτεύσουν ἀφοῦ πιστεύουν διὰ δὲν πρόκειται νὰ δοῦν τοὺς καρποὺς τῶν μόχθων των.

Κατὰ συνέπειαν πρότιστον ζήτημα τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ ἀποτελεσματικῶς εἶναι νὰ ἐμπαιδωθῇ πάσαι θυσία ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀξιοποίησις τοῦ προγράμματος ἀγροτικῆς ἀνασυγκροτήσεως. Ἄλλως κτίζομεν στήν ἄμμο.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ἡ ὑπαίθρος εὐρίσκεται εἰς δυσχερεστάτην κατάστασιν. Τὰ 70ο)ο στεροῦνται ἐλαίου καὶ βλέπουν μὲ δέος πρὸς τὸ μέλλον.

Παρηγοροῦνται ὅμως μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι φέτο ἴσως ἔχωμε καλὴ παραγωγὴ λαδίου, μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν θὰ εὕρεθῶν στήν ἀνάγκη νὰ τὸ πουλήσουν πάλι 5.000 δραχμὰς τὴν ὀκά. Ἐλπίζουν διὰ τὸ ἰράδιος, οἱ συνεταιρισμοὶ καὶ ἡ Ἀγροτικὴ Τρὰ πεζα, θὰ ὁργανώσουν κάπως τὸ ζήτημα τῆς δι' ἑτέρας τοῦ λαδίου καὶ τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν παραγωγῶν, ὥστε καὶ τὸ προῖον νὰ πωληθῇ ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς εἰς σχετικῶς καλὴ τιμὴ καὶ ἡ κατανάλωσις νὰ ἔχῃ ἐπαρκὲς εἰς λογικὰς τιμὰς. Πάντως ἐλπίζουν αἱ ἐνέργειαι αὐταὶ ν' ἀρχίσουν ἀπὸ τώρα καὶ ὅχι ἀφοῦ οἱ πτωχοὶ καλλιερῆται μας ὑπὸ τὴν πίεσιν ἀμέσων ἀναγκῶν πωλήσουν τὸ εἰσόδημά των εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμὰς. Δυστυχῶς ὅμως πρὸς τὸ παρὸν δὲν βλέπουν καμμιὰ κίνησιν καὶ αὐτὸ τοὺς ἀπογοστεύει.

Ὅμως ΕΛΠΙΖΟΥΝ καὶ Α. ΝΑΜΕΝΟΥΝ.

Οἱ ἀγρόται μας ἐρωτοῦν: Δὲν μπορεῖ νὰ σχηματισθῇ ἀπὸ τώρα μιὰ ἐπιτροπὴ μὲ ἀντιπροσώπους τοῦ κράτους, τῶν συνεταιρισμῶν, τῆς Ἀγροτραπέζης καὶ τῶν ἐμπόρων διὰ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τοῦ λαδίου;

ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΗΣ ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΧΑΝΙΩΝ

Ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω τὰς ὑπὸ τῆς Φιλοδασικῆς καὶ Φιλοδένδρου Ἐνώσεως Χανίων ἐκδοθείσας ὁδηγίας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δενδροφυτειῶν καὶ τὴν ἀναδάσωσιν εἰς τὸν τόπον μας. Θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν διδασκάλων τῶν μαθητῶν καὶ τῶν δενδροφίλων ἐπὶ τῶν ὁδηγιῶν αὐτῶν ἵνα προωθηθῇ τὸ ἔργον τοῦτο. Ἰδιαιτέρως κἀννομεν θερμότητι τὴν σύστασιν πρὸς τὰ μέλη τῆς Ὀργάνωσης ὅπως ἐνισχύσων τὸν σύλλογον τοῦτον εἰς τὰ δυσχερῆ καὶ κοινωφελῆ ἔργον του.

Εἰσαγωγή

Ἡ Φιλόδενδρος καὶ Φιλοδασικὴ Ἐνωσις Χανίων, διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν κατωτέρω συνοπτικῶν ὁδηγιῶν, ἐπιθυμεῖ νὰ βοηθήσῃ τοὺς φιλοπροσόδους καὶ ἐργατικὸς γεωργοὺς ποὺ ἐπιθυμοῦν ν' αὐξήσουν τὰ καρποφόρα δένδρα τοῦ τόπου των, ἀλλ' ἰδίως τοὺς ἀκουράστους καὶ εὐεργέτας τῆς ἀνθρωπότητος διδασκάλους, οἱ ὅποιοι πλὴν τῆς πνευματικῆς μορφώσεως τῶν παιδιῶν μας φροντίζουν διὰ πρακτικῶν ἀσκήσεων νὰ ἐμπνεύσουν εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν μητέρα γῆ ὅπως φυτεύουν, καλλιεργοῦν καὶ ἀναπτύσσουσιν εἰς τοὺς σχολικοὺς κήπους τῶν καρποφόρα καὶ μὴ δενδρύλλια, τὰ ὅποια εἶτα διανέμουν δωρεὰν εἰς τοὺς γεωργοὺς πρὸς μεταφύτευσιν συντελοῦντες οὕτω τὰ μέγιστα εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν καρποφόρων δένδρων συνεπῶς στήν ἐπαύξησιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου τῆς πατρίδος των.

Αἱ ὁδηγίαι αὗται εἶναι παρμέναι ἀπὸ πεπειραμένους εἰδικοὺς γεωπόνους ἐπιστήμονας εἶναι συνοπτικαὶ ἀπλοποιημέναι καὶ ὅσοι χρειάζονται διὰ τοὺς καλλιεργοῦντας σχολικοὺς κήπους, καὶ φιλοπροσόδους γεωργοὺς, ὅπως δυναθῶν νὰ συλλέξουν διαφόρους σπόρους διὰ τὴν καλλιέργειαν, φυτεύουσιν καὶ ἀνάπτυξιν δενδρύλλων καταλλήλων πρὸς μεταφύτευσιν.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας καὶ ἂν τυχὸν ἵπάρχουν ἀμφιβολίαι, παρακαλοῦμεν τοὺς κ.κ. διδασκάλους ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Φιλοδασικὴν καὶ Φιλόδενδρον Ἐνωσιν Χανίων, τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς καὶ αἱ προσπάθειαι εἶναι ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν καρποφόρων δένδρων τοῦ

τόπου μας καὶ πρὸς τοῦτον πλὴν τῶν ἄλλων ἀποστέλλει ἐκάστοτε μερικοὺς σπόρους (μορέας, κυπάρισσου κ.λ.π.) εἰς τοὺς διδασκάλους τοὺς καλλιεργοῦντας κήπους σχολικοὺς, ἔνθα φυτεῦόμενοι παράγουν δενδρύλλια διανεμόμενα δωρεὰν εἰς τοὺς γεωργοὺς τοῦ τόπου των.

Οἱ κ.κ. διδασκαλοὶ ἀναλόγως τοῦ κλίματος καὶ τῶν γαιολογικῶν συνθηκῶν τοῦ τόπου των θὰ ἐκλέξουν τοὺς σπόρους τοὺς ὁποίους ἀρμόζει νὰ σπείρουν, οἷον καρύδια, κάστανα, νεραιζόσπορους, ἀμύγδαλα, χαρουπία, κυπαρίσσια καὶ ἄλλα εἶδη, ἅτινα εὐδοκιμοῦν στήν περιφέρεια ἐκάστου χωρίου, παρακαλοῦντες συνάμα τοὺς μαθητὰς των νὰ προσκομίζουν ἀναλόγως ἐκλεκτοὺς σπόρους ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τοιούτων καρποφόρων δένδρων.

Οὕτω ἐργαζόμενοι ἐκάστοτε οἱ κ.κ. διδασκαλοὶ θέλουν ἀποδειχθῇ οἱ πρῶτοι συντελεσταὶ τῆς ἐπαυξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου τῆς Πατρίδος των.

Χανιά τῇ 10—11—1948

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Ε. ΧΑΖΙΡΗΣ Ν. ΚΥΡΙΑΚΑΚΙΣ
ὑποστράτηγος

ΤΑ ΣΠΟΡΕΙΑ

Ὁ σπόρος εἶναι φυτὸ κοιμισμένο ποὺ ἔχει μέσα του ἀποθηκευμένη τροφή, ὅση χρειάζεται γιὰ νὰ ζήσῃ καὶ νὰ κάμῃ ρίζες τὸ νέον φυτὸν. Μόλις σχηματίσῃ ρίζες καὶ πράσινα φύλλα διασπάζεται στὰς τροφὰς ποὺ παίρνει ἀπὸ τὸ ἔδαφος, τὸν ἥλιον καὶ τὸν ἀέρα.

Διὰ νὰ ἐπακολουθήσῃ τὸ φῦτρωμα τῶν σπόρων εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ὑπαρξὶς ἀέρος, θερμοκρασίας καὶ ὑγρασίας σχετικῆς. Ἐπομένως πρέπει νὰ ἐτοιμάσωμεν ἕνα περιβάλλον ποὺ νὰ εὐρῇ ὁ σπόρος ὅτι τοῦ χρειάζεται ὡς εἴπωμεν ἀνωτέρω καὶ συνάμα ἀνάλογον τροφήν διὰ τὸ νέον φυτὸν ποὺ θὰ σχηματισθῇ. Διὰ ταῦτα τὸ σπορεῖο μας πρέπει νὰ γίνεταί στὸ πιὸ προφυλαγμένο μέρος τοῦ σχολικοῦ μας κήπου καὶ εἰ δυνατόν νὰ ἔχῃ μεσημβρινήν ἐκθεσιν. Τὴν ἔκτασιν δὲ ποὺ προσορίζομεν γιὰ σπορεῖο τὴν σκάπτομεν 35—40 πόντους βάθους. Κατόπιν γίνεται ὁ χωρισμὸς εἰς πρασιὲς μὲ φάρδους 1 μέτρου καὶ μὲ μάκρος 2 μέτρων. Οἱ πρασιὲς μεταξὺ τῶν χωρίζονται μὲ σχοῖνα

φάρδους 30 πόντων. Ἀμα χωρίσωμεν τῆς πρασιὲς σκορπίζομεν ἀφθονῇ χονευμένη κοπριά καὶ ἄμμο ποταμίσιαν ἴσου ὅγκου (1-1) καὶ κατόπιν σκάβομεν τὸ κυρίως χῶμα τῆς πρασιᾶς μέρι 15 πόντους καὶ ἔτσι ἀνακατεύονται καλὰ χῶμα, κοπριά καὶ ἄμμος.

Ὅταν δὲ μετὰ ἀπὸ τὸ σκάψιμο ἴσωθῇ καλὰ ἡ πρασιὰ εἶναι τελείως ἔτοιμη γιὰ σπορὰ μὲ τὴν προσθήκην ὅτι ὅταν πρόκειται νὰ σπείρωμεν λεπτοὺς καρποὺς (μουριάς, εὐκαλύπτου, κυπάρισσου κ.λ.π.) πρέπει νὰ πατηθῇ τὸ χῶμα προτοῦ γίνηῃ ἡ σπορὰ μ' ἕνα κοινὸ φαρδὺ σανίδι. Οἱ σκληροὶ σπόροι πρὶν φυτευθῶν εἰς τὰς ἐτοιμασθείσας πρασιὰς δάζονται στὸ νερὸ ἐπὶ 24 ὥρες τουλάχιστον διὰ νὰ μαλακώσῃ τὸ σκληρὸ περίκαρπιον καὶ ἔπειτα φυτεύονται.

Οἱ πολὺ λεπτοὶ ὅμοις σπόροι (μουριάς, κυπάρισσου κ.λ.π.) σκεπάζονται μόνον σὲ 4—5 χιλιοστὰ τοῦ πόντου πάχος (δηλαδὴ 1)2 πόντοι περίπου καὶ μετὰ τὸ ἐξῆς μίγμα: α) ἕνα μέρος κοσκινισμένο καὶ καλὰ τριμμένο χῶμα, β) ἕνα μέρος χονευμένη κοπριά ἢ φυτόχωμα, γ) ἕνα μέρος ποταμίσιαν ἄμμο ἢ καλὰ πλυμένη θαλασσία τοιαύτη.

Ἀμέσως κατόπιν τούτων πατίζωμεν τὴν ἐτοιμασθεῖσαν ὡς ἄνω πρασιὰ μας μὲ μικρὰ ποτιστήρι ποὺ νὰ ἔχῃ ψιλὰς μικρὰς τρύπες. Τὰ ποτίσματα θὰ συνεχισθῶν τακτικὰ κάθε ὁράδι καὶ ἂν δοῦμε ὅτι ξηραίνεται ἡ ἐπιφάνεια τοῦ σπορείου μας ραντίζομεν λίγο καὶ τὸ πρῶτ. Συνεχίζωμεν δὲ τὸ πότισμα μέχρις ὅτου φυτρώσων οἱ σπόροι τῆς πρασιᾶς μας διότι ἄλλως θὰ καταστραφῶν. Τὸ φῦτρωμα ἀρχίζει μετὰ 10—40 ἡμέρας ἀναλόγως τοῦ εἶδους. Καὶ μετὰ τὸ φῦτρωμα συνεχίζωμεν τὰ ποτίσματα ἀναλόγως τοῦ καιροῦ ὡς καὶ τὰ σκαλίσματα καὶ βοτανίσματα, μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου ἢ Ἰανουαρίου ἢ καὶ ἀργότερον ἀναλόγως τοῦ κλίματος, ὅποτε γίνεται ἡ μεταφύτευσις εἰς τὰ φυτώρια.

Τὸ φυτώριον παρασκευάζομεν ὅπως καὶ τὸ σπορεῖον φυτεύομεν δὲ τὰ μεταφυτευόμενα δενδύλλια κατὰ γραμμὰς καὶ εἰς ἀπόστασιν 25—30 πόντους καὶ εἰς τὸ ἴδιον βάθος ἢ κατὰ τι θαυτοτερον ἀπὸ ὅτι ἦσαν εἰς τὸ σπορεῖον.

Εἰς τὸ ἐπομένον τὸ τέλος

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ

Είναι γνωστόν ότι ο κομμουνισμός έριψε έξ αρχής ολόκληρον το βάρος της προσπάθειας του εις την εργατικήν τάξιν κυρίως. Κι' η θεωρία του άλλωστε απευθύνεται προς το προλεταριάτο, δηλαδή προς εκείνους που άποζούν μόνον από τη δουλειά τους χωρίς καμιά ιδιοκτησία. Καί διακηρύττει ότι όσοι απ' αυτούς πάν μαζί του «δεν έχουν να χάσουν παρά τα δεσμά τους και να κερδίσουν ένα κόσμο ολόκληρον». 'Ακόμα είναι γνωστόν ότι όλα τα συνθήματα του έχουν ως επίκεντρον την εργατική τάξη, από την όποιαν ζυνως κατώρθωσε ν' άποσπάση σημαντικά στελέχη.

Η κομμουνιστική άποψις εις την περίπτωσιν αυτήν είναι σαφής. Στηριζόμενη εις το δόγμα ότι η εργατική τάξις είναι η άναρχομένη τάξις κοινωνικά κι' ό-τι με την ανάπτυξη της βιομηχανίας το προλεταριάτο καθίσταται κάθε μέρα πιο πολυπληθές, πιο συνειδητό και πιο έπαναστατικό, έχάραξε γραμμήν πορείας καθοριζομένην με το έπαναστατικόν σοσιαλισμόν. Θέλοντας να παρασύρη τίς μάζες αυτές προς το μέρος του ο κομμουνισμός ήκολούθησε απόλυτα έπαναστατικήν τακτικήν εις όλους τους τομείς. Καί εις την περίπτωσιν των συνδικάτων έριψε το σύνθημα «να κατάκτηθι πάση θυσία η διοίκησις των συνδικάτων και μέσω αυτών να αναπτυχθί η πάλη της εργατικής τάξης με συνθήματα κυρίως οικονομικές επιδιώξεις». "Όσον άφορά τους πραγματικούς σκοπούς κι' επιδιώξεις της πάλης αυτής, ούτοι άφίνοντο εις την άόρατον κομμουνιστικήν ήγεσίαν.

Στο σημερινό μας άρθρο θ' αναλύσωμε την τακτική των κομμουνιστών διά την κατάκτησιν της ήγεσίας εις τα συνδικάτα.

* *

Με την ανάπτυξη των βιομηχανιών και της βιοτεχνίας ως και των αστικών κέντρων γενικά όπου οι διάφορες άπασχολήσεις διά τους λεγομένους έλευθέ-

ρους εργατοτεχνίτες έπεκτείνονται, άρχισε και η όργάνωσις των εργατών σε συνδικάτα.

Η κομμουνιστική ήγεσία με τα προλεταριακά συνθήματα, κατορθώνει άρχικά να προσετριοθί μερικά μαχητικά στοιχεία μεταξύ των εργατών. Τους συγκροτεί εις πυρήνας και των θέτει σαν πρώτιστο καθήκον να παροτρύνουν τους εργάτες εις ενέργειες διά την βελίωση των συνθηκών ζωής άφου τους πείσουν ότι ύφίστανται αίσχρη έκμετάλλευση. "Ετσι παρουσιάζονται ως πρωτοπόροι διά τους άγώνες των εργατών ενώ ταυτοχρόνως τους καλούν να όργανωθουν εις συνδικάτα, εάν έννοείται δεν υπάρχουν ήδη τοιαύτα. Οι εργάτες τά βρίσκουν όλ' αυτά σωστά κι' ακολουθούν. Έν τω μεταξύ με έπανειλημένες συνεδριάσεις οι κομμουνιστάι συνεννοούνται και καθορίζουν ένιαία γραμμή. "Ετσι κατά την συγκέντρωσιν διά την συγκρότησιν συνδικάτου η κομμουνιστική μειοψηφία ένωμένη και με συνθήματα μαχητικά, κατακτά την πλειοψηφία και άναλαμβάνει την ήγεσία της συνδικαλιστικής όργάνωσης.

Από κεί και πέρα το ζήτημα είναι απλό. Το κόμμα μέσω του ύπευθύνου καθορίζει τη γραμμή και κρατά ολόκληρο το συνδικάτο υπό την καθοδήγησή του.

Τά πρώτα καθήκοντα είναι από την έπομένη της συμπύεως

του συνδικάτου να μελετηθούν τα προβλήματα, αι άνάγκαι και αι επιδιώξεις των εργατών και να έξωθηθουν εις άγώνες διά την επιδίωξιν των σκοπών αυτών.

Έννοείται ότι άν τά ζητήματα αυτά σταματούσαν μέχρις εκεί, το ζήτημα όχι μόνον δεν έβλαπτε αλλά θα άποτελοόσε πράγματι τιμήν διά το Κ. Κ. 'Αλλά τά πράγματα ακολουθούν τον φυσικό μοιραίο και καθορισμένο δρόμο της. Διότι η παρέμβασις της κομμουνιστικής ήγεσίας εις τα συνδικάτα δεν άποτελεί σκοπόν αλλά μέσον. Μέσον και όπλον διά την επιτυχίαν άλλων σκοπών. Την έξάρθρωσιν του κοινωνικού καθεστώτος, την παράλυσιν της οικονομίας και την ύπονόμευσιν της πολιτικής ζωής του τόπου, για να προπαρασκευασθί το έδαφος για τη βίαία άναστροφή του καθεστώτος, την κατάληψη στιγμή και την έπιβολή της «δικτατορίας του προλεταριάτου», ή της «λασκρατίας» ώστε τελευταίως έδιόρθωσαν την διατύπωσιν εκείνου του πράγματος επιδιώκουν.

"Ετσι τά συνδικάτα όσα εύρηθσαν υπό κομμουνιστικόν έλεγχον από όργανα διεκδικήσεως και υπερασπίσεως των δικαιών της εργατικής τάξεως γίνονται όργανα άνατροπής και ύπονομεύσεως του καθεστώτος με άναγκάζοντάς συνέπειά την πλήρη παρέκκλησή των από τους σκοπούς τους όποιους πρέπει να έξυπηρετούν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις το έπόμενον.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ

Την προαρ. Κυριακήν η 'Οργάνωσις του τομέως Γερανίου έώρτασε πνηγυρικώτατα διά θεατρικής παραστάσεως την επέτειον της ίδρύσεως της Λέσχης της.

Με εξαίρετικήν επιμέλειαν κατηρτίσθη το όλον πρόγραμμα από τους ύπευθύνους του τομέως ώστε να δοθί εις την ώραίαν αυτήν τελετήν ο πρέπων έθνικός παλμός.

Πρό της ένάρξεως της έορτής και περί την 3ην μ.μ. ο βουλευτής των

Φιλελευθέρων κ. Παύλος Γύπαρης μετά του Προέδρου της 'Οργάνωσης κ. Παπαμιχαλάκη, του Γεν. Γραμματέως κ. Κακατσάκη και των μελών της Διοικήσεως, άνεχώρησαν εκΧανίων διά να παραστούν εις ταύτην.

Οι Νέοι της Φ. Ν. Γερανίου απέδειξαν μέχρι σήμερα ότι κατενόησαν πλήρως τον μεγάλον σκοπόν της Νεολαίας μας και γι' αυτό τους αξίζει ένα μεγάλο Ε υ γ ε.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Ἀπομεσήμερα τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ. Στὴν αὐλὴ τοῦ γέρο Βαγγέλη τοῦ μακαρίτη ἦτανε καθισμένος ὁ γυιὸς του ὁ Μιχάλης δλάσπρος μισοτοσακισμένος πενηντάρης καὶ τὸ ἐγγονάκι του τὸ Γιώργιό. Κατακούτελα ἐγυάλιζε τὸ χιόνι στὴν ξερομα δάρα καὶ χαμηλότερα οἱ κυπάρισσοι λευτερωμένοι μετὸν ἥλιο τ' Ἀπρίλη ἐγράφανε μαυριδερές πιτσιλιές στὸ σκοῦρο χρῶμα τοῦ πλαγιοῦ. Τοῦ κάστρου ἡ κορφὴ τζεμπερωμένη μετὸ μαυροσύνεφα ἔστεκε ἀντιστασιαμὴ λὲς καὶ καταλάβαινε τὴ μ'ρα, ὁ Μιχάλης ἐκατέβασε χαμηλότερα τὰ κρούσια τοῦ μαντηλιοῦ του ἀναντράνησε μιὰ στιγμὴ κατὰ τὴ μαδάρρα κι' ὕστερα γερότ' ἔγράφοντας γραμμὲς μετὸ ραβδί του στὸν πάσπαλο ἐξεκίνησε τὴν κουδέντα:

«Κάθε ἄνθρωπος, Γιώργη, ἔχει στὴν ψυχὴν του κάτι τις θαμένο. Πρᾶμα καλὸ γῆ κακὸ.

Μιὰ ζωὴ ποὺ ἐπέρασε μιὰ φορά, ἓνα φονικό, μιὰ γρουσουζοδουλειά, μιὰ φιλικὴ μπιστικὴ ποὺ ξεχάστηκε. Πολλά. Κι' αὐτὰ τὰ πράματα τ' ἀποθαμένα μπλεῖο εἶνε δεμένα μετὸ μὲρα τοῦ χρόνου, μετὸ μιὰν αὐγὴ, γῆ ἓνα σπερνὶ Ἀΐ, τὴν ὥρα ἐκείνη ἡ θαμένη ἱστορία καταχανεύει σὰν τὸν ἀποθαμένο, σαλεύει ἀνάλαφρα, γύρω στὸ λύχνο τοῦ νοῦ σου κι' ἀσκιά τση γράφεται στὸν τοῖχο. Ἀπαράλλοιχα ὅπως κάνει ὁ ποθαμένος—Θυμάσαι ἴντα σοῦλεγε ἡ γιαγιά σου—ὄντε περιμένει μνημόσυνο.

—Μὰ πατέρα θέλουνε κέλυθα δὰ κι' αὐτὰ τὰ πεθαμένα πράματα;

—Οἱ Γιώργη, ἄλλο μνημόσυνο θέλουν ἐκεῖνα. Θέλουνε νὰ τὰ ξαναφέρῃς στὸ νοῦ σου, νὰ τὰ πῆς πάλι σιγὰ, νὰ τὰ ξαναζήσης.

Θάμουνε τότες εἰκοσπέντε χρόνων. Ἀναθρεμένος στὸ μιτάτο τοῦ μακαρίτη τοῦ παποῦ σου, δὲν ἤξερα πρᾶμα γιὰ τὸν κόσμον τοῦ κάμπου. Ἐπέρνονε μιὰ δυὸ φορές τὸ χρόνο, κάθε ποὺ πηγαίναμε τὰ ζὰ στὸ χειμαδιό, ἀπὸ τὸ χωριό. Ὁ [μόνος μου καὶ μὸς ἦτανε πῶς δὲν ἐκάτεχα λύρα. Ὑστερα ἤμουνε σκοπευτὴς καλὸς κι' εἶχα καλὰ ἄρματα, σαλευτὴς ἀσθέλτος γερός κι' ἄτεχα καὶ στὴν πείνα καὶ στὸ κρύος. Εἶχαμε μπόλικα ὀζὰ καὶ καλὴ Μαδάρρα. Στὸ τραγοῦδι ἐγρέμιζα τὸ ξεριανὸ φαρῆγγι, ἀπὸ λείει ὁ λόγος. Ἀκόμη δὰ εἴμαστε καὶ μιὰ δεκαρὲ ἀδερφοξιδέρφοι οὐλοῖ τοῦ ντουφεκιοῦ καὶ μᾶς ἔτρεμε οὐλὴ ἡ ρίζα. Ἦταν ἡ

χαρά μας νὰ πᾶμε σὲ κανένα πανηγύρι στὰ Μετόχια νὰ μεθύσωμε ν' ἀρχίζωμε τοὶ μπαλωτὲς νὰ δάλωμε καυγᾶ, νὰ ραβδοκοπανίσωμε κανένα καὶ νὰ μᾶς πᾶνε πρῶτ' πρῶτ' στὸ μιτάτο. Ἀνθρώπος ἐχθρικός δὲν ἔφτανε ποτές ὡς ἐκεῖ ἀπάνω. Ἀνεμοδερμένες βραδυνὲς μᾶς ἐσκεπάζανε σὲ σπηλίους, ὁ θοριᾶς μᾶς ἀνέμιζε τὰ κρούσια καὶ τὰ μαλλιά καὶ μᾶς ἔδινε μιὰ ἀγριωπὴ χαρά. Κάθε αὐτὴν ἔκἀναμε τὰ ζὰ πέρα κατὰ τὰ πλάγια κι' ὕστερα ἐδᾶναμε τὰ ράσα θαθεῖα καὶ ξαπλώναμε πάνω σ' ἄκλαδιά. Εἶναι ὁμορφὰ νὰ σοῦ χτυπᾷ ὁ ἀέρας στὰ μάτια τὴν ὥρα ποὺ ξεδιαφωτᾷ, κι' ἐσὺ νὰ σκέφτεσαι, νὰ θυμᾶσαι νὰ σκεδιάζεις. Τὸ μεσημέρι σὲ κατακοιμίζει σὲ καμιά πλάκα ἀπάνω. Κοιμίζεσαι σ' ἓνα τόπο κοιμισμένο, σὲ μιὰν ὥρα ποὺ δὲν σαλεύει πρᾶμα, ὅζω ἀπὸ τοὶ κολοσαῦρες καὶ τοὶ μέλισσες. Ἦτανε κι' ὥρες ὅμως κατὰ τὰ βραδυάσματα ποὺ ἔφτανε μαζὺ μετὸ σκοτίδι ἔνας μεγάλος καὶ μὸς, ἀπ' τὸ λαγγό. Ἐνας καὶ μὸς ποὺ ἔρχεται ὅζω ἀπὸ τὸ μιτάτο πέρα ἀπὸ τοὶ θοσκοὺς καὶ τὰ κουράδια. Δὲν εἶναι γιὰ κεῖνα. Χωρὶς νὰ ξαίρη κανεὶς γιὰτὶ εἶναι. Τὸ μόνο ποὺ κατέχω εἶναι πῶς φανερώνεται μετὸ τέλεμα τῆς μέρας. Καὶ σὰν νὰ μὴ θέλῃς λείει νὰ τὴν ἀφίσσης νὰ τελέψῃ, τὴν μέρα ζῶνεσαι τ' ἄρματα καὶ φωνάζεις τῶν ἄλλων.

—Πᾶμε μωρὲ στὰ σταφύλια τοῦ Μπιλοδημήτρη;

—Καὶ δὲν πᾶμε.

—Πᾶμε νὰ πάρωμε τοῦ Γούμενου κανένα τράο ἀπὸ τ' Ἀρχαδί;

—Ἰντα θὰ χάσωμε;

Ἐπέρναμε τὸ λοιπὸν κάτω, ἐπαρκατοῦσαμε νοχιτιάτικο στὰ φαράγγια ἐμπαίναμε στοὶ κοῦρτες καὶ τ' ἀμπέλια τῶν ἀνθρώπων, τοὶ ζεύαμε στοὶ μπαλές, ἐκλέφταμε. Καιροὺς καὶ καιροῦ, ἐπέρασα τέθιους. Μιὰ φορά ἀκούσθηκε στὸ χωριὸ πῶς εἶχαμε θαλμένα τὰ ὀζὰ στοῦ Θεοδώρακι τοῦ Παπᾶ τὰ χόρτα καὶ τὰ σπαρτὰ πίσω στὴν «Κεφάλα». Τῷ ὁ ἴδιος εἰπωμένο στὸ χωριὸ καὶ μᾶς ἐδλαστημοῦσαν οἱ χωριανοί. Ἦρθε ἓνας ὀχθρός του καὶ μᾶς τόπε. Ἐλεγε πῶς θὰ μᾶς κάμη καὶ θὰ μᾶς ἐδείξῃ. Λέει ὁ μπάρμπας σου ὁ Σῆφης.

—Πᾶμε νὰ τόνε σομαρώσωμε Μιχαλάκι.

—Ἐδὰ θελῃ τὸ πῶ κι' ἐγὼ λέω

Ὁ κακομοῖρος, ὁ Θεοδώρακης ἐκουβάλλει κοπρὲ στὸ περβόλιν του κατὰ τὰ «Λακούδια». Ἐκάτωσε κι' ἐμεῖς στὸν πλάτανο καὶ τὸν ἐπεριμέναμε νὰ φανῇ.

Ἀργίε νὰ φανῇ κι' ἐπέρνα ἀπὸ τὸ νοῦ μου πῶς μᾶς ἐπήρε χαμπάρι κι' ἄλλαξε στρατὰ.

Ἐδᾶστονα τὴν πειὰ χοντρή μου κατσούνα κι' εἶχα χαμηλωμένο τὸ σαρίκι γιὰ νὰ φαίνομαι ἀγκυρίσιος.

Μιὰς κοπανιάς θωροῦμε μιὰν παρὰ κι' ἐκατέβαινε γυναῖκες κι' ἄντρες. Μιὰ κοπελιά ἐπήγαινε ὀμπρὸς καβ' ἀρὲ σὲ μιὰν κόκκινη φοράδα. Ἐτραχίστηκε. Ἐφαινότανε σὰν ἄπο τὴ χώρα. Ὡς ἐσ' ἔμωνε εἶδα πῶς με ξάνονγε ἀπὸ πάνω ὡς κάτω. Θυμοῦμαι τὸν πεντακάθαρο λαϊμὸ καὶ τὰ χέρια τση. Σὲ μιὰ στιγμὴ σκύφτει καὶ λείει σ' ἓνα χωράτση ποὺ ἀκλόυθτε.

—«Ἀξημέρωτοι εἶνε αὐτοί»;

Μοῦ φάνηκε πῶς ἤθελε νὰ πιάσει τὴ μύτη τῆς ὅταν ἐπέρνα ἀπὸ κοντὰ μου. Ὅπως κανεὶ κανεὶς ὄντε περνᾷ ἀπὸν ψαφήμιο.

—Ἀκουσες ἴντα πε Μιχαλάκι, λείει ὁ Σῆφης.

—Ναί, λέω.

—Διὰ τί τσᾶποθαμένους τση ἀδὲ μοῦρθε νὰ τση κοπανίσω μιὰν κατσούνε.

Δὲν ἐμίλησα, ἔννοιωθα θαρεῖα τὰ κουρα μαλλιά μου. Ἀσῆκωτα τὰ κατσαριασμένα σιιδάνια μου. Μοῦ φάνηκε πῶς μέσα ἀπὸ τὴ ρασόδρακά μου εἶδε πῶς ἦτανε καιροὺς ἀπλητὰ τὰ πόδια μου.

—Πᾶμε νὰ φύγωμε Σῆφης.

—Μὰ.

—Ἄντε σοῦ λέω.

—Μὰ ἴντα παθες μωρέ;

—Σῶπα.

Ἀπὸ τὴ μέρα ἐκείνη ἐκαταλάδα νὰ ἐρημιὰ.

Εἶχα πάντα στὸ νοῦ μου τὴν κουδέντα τῆς κοπελιάς. Τὸν ὁμορφοντομένο ποὺ τὴν παρακράτιε.

Πῆγα καὶ πλύθηκα στὴ γοῦρνα. Ἀγόρασα ροῦχα καὶ σιιδάνια. Δὲν μ' ἔδανε ὁ τόπος μπλεῖο. Ἦθελα νὰ φύγω, νὰ φύγω. Ἐσταμάτα ἡ καρδιά μου ἀπὸ τὴ μοναξιά. Τέθιο πρᾶμα δὲν εἶχα σκεφτεῖ ποτέ μου. Ἐδλεπα τὴν ἀσκή μου στὸ νερὸ τοῦ ποτιστηριοῦ.

Ἦμουν κατὰρὸς καὶ ἐχαιρούμουνε. Ἐσουχαινούμουνα τσ' ἄλλους ποὺ τρώγαμε μ' ἓνα κουτάλι τὸ γιαοῦρτι.

τόσα χρόνια.

—Πατέρα και πειά ήτανε ή κοπελιά; κείνη;

Τή γνωρίζω εγώ;

—Ναί, άκουε νά σοῦ λέω.

Εἶναι δεκάπέντε χρόνια μπλεῖό. Μεγάλη Παρασκευή σάν και σήμερα. Ἦμουν ψηλά κι' ὄντεν ἐδράδουζε εἶδα τὰ φώτα στήν ἐκκλησία. Ἐχάλασε ή ψυχή μου ἐγκρεμίστηκε. Μὲ δέκα καμπανούς ἦμουνε στό μιτάτο. Μπαίνω στόν κοῦμο ντύνομαι πλύνομαι, ἀρματώνομαι και μιά και δυό κατεβαίνω στό χωριό. Ἦτανε μεγάλη ἀνακάτωση κι' ἐγαθίζανε οἱ σκύλοι. Ἐγυρίζανε τὸν ἐπιτάφιο τότε. Οὐλοῖ οἱ χωριανοὶ ἦτανε καλοντυμένοι. Οἱ κοπελλιές ἀγγουροξυπνημένες. Ἦτανε κόκκινες οἱ μῦτες τῶνε και τ' αὐθιάν τῶνε ὅπως τῶν ἀρνιῶ ἀπὸ τ' ἀπόι. Ἀκούθησα κι' ἐγὼ μαζί με τὸ ἄλλους τὸν ἐπιτάφιο. Δὲν εἶχα κερί Οὐλοῖ οἱ ἄλλοι εἶχανε. Μιά στιγμή θωρῶ τὴν ἴδια κοπελιά πού μ' ἀπάντηξε στό πλάτανο. Ἐξεστάθηκα λιγάκι. Μὲ ξάνοιξε πάλι στά μάτια. Ἐλεγα μπᾶς κι' εἶχα πάλι μαλλιά. Ἐσήκωσα ὡς τὰ ζουλούφια μου τὴ χέρα μου. Ἦτανε παστρικά. Μοῦ φάνηκε πὼς ἔκανε νᾶρθη πρὸς ἐμένα. Ἐσερνε ἄλλες δυό. Ἐπέρασσε και μπήκε μπροστά μου. Ἐγύριζε ὅμως κι' ἐξαναγύριζε και με ξάνοιγε. Παρ' ὀλίγο νὰ ζαλιστῶ. Ἐκανε σὰ νὰ μ' ἀγαπᾷ ἀπὸ καιρό. Ἀκουα πού μιλούσανε.

—Ὁφου ὁμορφος ὁ ξενομπάτης Μαργιώ.

—Ναί εἶδες; Ἀσπροκόκκινος.

—Εἶδες Μαργιώ τὰ μάτια του;

Γι' αὐτὸ τὸ χωρατὶ θὰ κουβε διάζανε ἐλόγιασε. Ξαφνικά λένε: Ἦ λεγόμενη τότε.

—Δὲν ἔχει κερί. Θὰ τοῦ δώσω τὸ δικό μου.

Ἐγύρισα γύρου, γύρου μὰ κα νεῖς ἄλλος δὲν ἦτανε χωρὶς κερί. Ἐντράπηκα Γιὰ μένα λέγανε. Μοῦρθε νὰ σπάσω κάτω νὰ πηδῆξω τ' ἀμπέλια και τοὶ κήπους νὰ φύγω.

—Γιατί δὲν ἔχεις κερί μοῦ λέει;

Τᾶχα χιτημένα και δὲν ἐπρόλαβα νὰ ἀποκριθῶ. Μοῦδωσε τὸ κερί τῇ. Ἐκαμα νὰ τὸ πάρω μὰ ή χέρα μὲ ἦτανε μουδιασμένη. Ποτὲς δὲν ἐτρέμε νὰ χέρια μου. Ἀφοῦ ἔρριχνα με τὸ μπιστόλι τοὶ βέργες τ' ἄσφεντάμου. Κι' ὅμως μοῦ πέφτει τὸ κερί ἀπὸ τὰ δαχτύλια. Παρὰ λίγο νὰ τῇ δάλω φωτιά στό φουστάνι. Ἐβγήκα ἀπὸ τὸ ἀνθρώπους κι' ἐστάθηκα στό γύρο. Ἀργὰ εἶδα πού ἦτανε τὸ σπῆτι τῇ. Πάω μιά γλακιά στό Μετό

χι. Στοῦ λυράρη τοῦ Στρατῇ τὸ σπῆτι. Χτυπῶ. Σηκώνεται με τὰ σώδρα κα. Τοῦ λέω, τὴν Λαμπρή τὸ βράδυ νᾶσαι ἔτοιμος πούχομε στρατιά. «Καλὰ ἀφεντικὸ λέει». Ὁ Θεὸς κα τέει πὼς ἐπέρασσε τοὶ δυό μέρες, στό μιτάτο. Δὲν ἔκατσα παρὰ ἐδίγλιζα οὐλημερίς στό κατωμέρι.

Τὴν Λαμπρὰ τὸ βράδυ ἐπήγαμε με τὸ Στρατῇ τὸ λυράρη κι' ἐκάτσα με ἀπόξω ἀπὸ τὸ σπῆτι τῇ κοπελιάς. Στὴ μουνιά ὀμπρὸς στό χαγιάτι κι' ἐτραγουδῆσαμε.

—Στὴ μουνιά ὀμπρὸς στό χαγιάτι πατέρα; Στοῦ παποῦ μου δηλαδή; Πατέρα ή κοπελιά ἦταν ή μάννα μου;

—Ναί, ναί ὕστερα κλεφτήκαμε και γίνηκες ἐσὺ.

—Ἀλήθεια πατέρα; Μὰ ποιὸ εἶναι ὅμως τὸ ποθαμένο πού θὰ τοῦ κάμης τὸ μνημόσυνο;

—Ἡ ζωὴ μου γυιέ μου, ή παλιά. Ἀπ' ὄντε ἐπαντρεύτηκα δὲν ἔξανα βγήκα στὴ μαδάρα, δὲν ἔξανα νυχτοποράτηξα, δὲν ἔξανάκανα τροζάδες. Ἀπὸ τὸ ζευγάρι στό μαχαζὶ, ἀπὸ τὸ μαχαζὶ στὴν παρασιὰ. Ἀπὸ τὴν παρασιὰ στὴν κοίτη.

Κι' ἐδᾶ πού ξέφεξε ὁ οὐρανὸς και χαίρουντ' οἱ μαδάρες, παίρνει ὁ νοὸς μου φτερά και ζώνεται ἀρματὰ σκευεῖ σὲ γκρεμνὰ με τὸ σκοτίδι και τραγουδεῖ ριζίτικα τραγοῦδια σ' ἓνα σκοπὸ πού μοιάζει με τὸ μοιρὸ λόι τῶν κυπαρισσιῶν ὄντε κα δέρνει ὁ θορριάς τοὶ νύχτες τοῦ Δεκέμπερη. Βάνω πάλι τοὶ ρασόβρακες και πέρνω δρόμο τὴ θατὲ αὐγή. Καὶ μοῦ χτυπᾷ ὁ ἄερας στά μάτια και θωρῶ τὴ σκόνη ἀπὸ τὸ μπελίρι τοῦ ἡλίου ἀπλωμένη ἀνοιχτά στό πέλαγος.

Ἦστερα ὅμως ἔρχεται τὸ μεσημέρι και σωπαίνουνε οὐλα τὰ πράματα. Κι' ὅπως δὲν σηκώνω μπλεῖδ τὴν ἐρημιὰ παίρνω κάτω τὸ δρόμο και φτάνω στόν καφενὲ τοῦ Στεφάνη και παίζω τὰ χαρτιά με τοὶ γειτόνους. Μοῦ φαίνεται λυπητερὴ ή Μαδάρα κι' ἐρημη και δὲ θέλω μούτε νὰ τὴ θωρῶ. Εἶναι τελεωμένο τὸ μνημόσυνο. Κι' εἶναι μακρεμένη ή ἀσκή τὸ ποθαμένου. Στόν τοῖχο πούψεφε ή ἀσκή του πέφτει ή λάμπφη τοῦ ἡλίου.

Σήκω ἀπάνω Γιωργιό. Πήγαине νὰ δοηθῆσης κι' ἐσὺ νὰ στολίσετε τὸν ἐπιτάφιο. Πήγαине νὰ φέρης ρόδα ἀπὸ τὸ ρυάκι...».

Οἱ κοπελλιές τοῦ χωριοῦ ἐγκουσανε φορτωμένες ἄθους στό μοναστήρι νὰ στολίσουνε τὸν ἐπιτάφιο. Ὁ Παπὰ Μανώλης ἐπαίξε τὴ καμπάνα τοῦ σπερνοῦ, κι' ὁ Μιχάλης

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ὡς τώρα ἠκούομεν συχνὰ νὰ γίνεται λόγος περὶ ὁργανώσεως ταξιαρχιῶν Γερμανικῶν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστές, οἱ ὁποῖες θὰ ἤρχοντο στὴν χώρα μας νὰ πολεμήσουν γιὰ νὰ μᾶς «ἐλευθερώσουν», ὅπως με τὸν ἴδιο σκοπὸν εἶχαν ξανάρθη τὸ 1941.

Τώρα μαθαίνουμε ὅτι ή «κυβέρνηση τῆς ἐλευθερῆς Ἑλλάδας» γιὰ νὰ «μορφώση και προστατεύση» τὰ ἐλληνόπουλα πού κατόρθωσε ν' ἀπαγάγει ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῶν, νὰ στέλνει κατὰ ἀποστολὰς στὴ Γερμανία γιὰ νὰ ἀπασχοληθοῦν «σὲ ἀγροτικὲς ἐργασίες». Ὁ καθ' ἓνας μας μπορεῖ νὰ καταλάβη πιά τύχη περιμένη τὰ ἐλληνόπουλα αὐτά. πεταγμένα στά χέρια τοῦ κάθε γερμανοῦ γιὰ νὰ τὸν ὑπηρετοῦν. Ὁ Χίτλερ δὲν πέτυχε νὰ μᾶς μετατρέψη σὲ ὀπληρέτες και γκαρδόνια τῆς γερμανικῆς μπότας. Κι' ἔρχονται οἱ πουλημένοι Γιαντισάροι γιὰ νὰ ἐπιδιώξουν τὸν ἴδιο σκοπὸ με ἄλλα πιδὸ σκληρὰ κι' ἀπαίσια μέσα. Μὰ ἂς μάθουν ὅλοι αὐτοὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν γεννήθηκαν γιὰ νὰ ζήσουν σκλάβοι, ἀλλὰ γιὰ νὰ ζήσουν και νὰ πεθάνουν ἐλεύθεροι. Καὶ ὅτι ὁλος αὐτὸς ὁ συρφετὸς τῶν ἐγκληματιῶν πολὺ γρήγορα θὰ δώση λόγον διὰ τὰ ἀπαίσια ἐγκλήματά του.

Ἦσιωνε τὸ κορμί του κι' ἀποταβρίζοντανε σάν νὰ ξύπνα ἀπὸ μεγάλο ὕπνο. Ἐχαμουγγήθηκε, ἐξάνοιξε κατὰ τὴ μαδάρα κι' ὕστερα τινάζοντας τὸ ζαρωμένο παντελόνι του ἐξεκίνησε γιὰ τὸ μοναστήρι. Ἦταν ἔτοιμη κι' ή Μαργιώ και ἀκολούθησε κι' αὐτή. Εἶχε σκεπασμένα τὰ μεσομαδισμένα μαλλιά τῇ μ' ἓνα τζεμπέρι πούχε ἀπάνω ἓναν ἄητὸ κι' ἓνα δεντρό. Τῇ τῷχε δοσμένο ὁ Μιχάλης. Ὁ Μιχάλης ὁ ἀνυπόταχτος πού κατέβαινε τώρα γερότὸς κάτω κι' ἔλεγε γεμάτος εὐλάβεια:

—Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἐφτάξαμε τὴν Ἀλαμπρὴ κι' ὁφέτος. Σάμπως δὲν ἦτανε ὁ ἀντίχριστος θαμένος μέσα στὴν ψυχὴ του.

Ν. ΑΓΓΕΛΗΣ

Η ΑΡΝΗΣΙΣ ΠΟΥ ΕΚΥΒΕΡΝΗΣΕ

Ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

80ν

Διὰ τὴν γίνῃ λόγος περὶ παρατηρήσεως ἢ πειράματος, πρέπει προηγουμένως νὰ ὑπάρχῃ ἄνθρωπος παρατηρῶν ἢ πειραματιζόμενος, ἀλλὰ, φυσικά, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τέτοιος ἄνθρωπος, θὰ πῇ ὅτι ὁ κόσμος δὲν πρόκειται νὰ λάβῃ ἀρχὴν ἀλλὰ ὑπάρχει ἤδη. Μὲ ἀπλούστερα λόγια, ὁ ἄνθρωπος δὲν ἤμπορεῖ νὰ κάμῃ σοβαρὸν λόγον περὶ παρατηρήσεων ἢ πειραμάτων ποὺ ἀνάγονται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, διότι κάθε παρατήρησις ἢ πείραμα προϋποθέτει ἀκριβῶς τὴν ἀρχὴν αὐτὴν ὅτι ἔχει ἤδη συντελεσθῇ προηγουμένως. Οὕτε καὶ ἐξ ὑστέρου ἤμπορεῖ νὰ γίνῃ πείραμα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου διότι τοῦτο θὰ ὑπόκειται εἰς τὰς συνθήκας ποὺ ἐδημιουργήθησαν μετὰ τὴν γένεσιν τοῦ κόσμου. Ἐπομένως δὲν ἤμπορεῖ νὰ μᾶς πληροφορήσῃ περὶ γεγονότων, ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὴν στιγμήν τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου.

Ἐννοεῖται, ὅτι τὸ ἴδιον ἰσχύει καὶ διὰ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι, ἀπλούστατα (!) ὁ κόσμος οὐδέποτε ἔλαβεν ἀρχὴν. Μὲ τὸ νὰ λέγωμεν ὅτι ὁ κόσμος εἶναι ἀναρχος, δὲν ξεφεύγομεν ἀπὸ τὸ ζήτημα, ἐκτός, βέβαια, ἂν ἔχωμεν παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν ἀξίωσιν νὰ υποβάλλωμεν εἰς ἐπιστημονικὴν ἀπόδειξιν τὸν ἰσχυρισμὸν μας.

Καὶ τὸ συμπέρασμα εἶναι ἀναπόδραστον: Ἀφοῦ εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας περὶ ἐρεῦνης ἐπιστημονικῆς δύναται νὰ γίνῃ λόγος, μόνον ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὅσον ὑπάρχει παρατήρησις ἢ πείραμα ὅχι μόνον δὲν ἔγινε, ὅχι μόνον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ νοητόν, δὲν ἤμπορεῖ νὰ συλλάβῃ ὁ ἄνθρωπος νοῦς τοιοῦτον πείραμα, ἐπεὶ ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου, κατὰ τὴν μέθοδον τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, εἶναι ἀδύνατος. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, τὸ πρόβλημα τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου, ἀνήκει εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ ἀεικινήτου, τὸ πρόβλημα τοῦ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου ἢ τὸ δῆλιον πρόβλημα. Πρόκειται δηλαδὴ περὶ προβλημάτων

τὰ ὁποῖα, ὅχι δὲν ἔχουν λυθῇ, ἀλλὰ εἶναι ἐκ τῶν προτέρων βέβαιον ὅτι δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ λυθῶν. Μὲ τὴν διαφοράν ὅτι, τῶν μὲν τριῶν τελευταίων προβλημάτων τὸ ἄλυτον χρειάζεται κάποιον κόπον καὶ εἰδικὰ γνώσεις διὰ νὰ καταδειχθῇ. Ἐνῶ ὡς πρὸς τὸ πρόβλημα τῆς ἀρχῆς τῶν ὄντων, τὸ ὅτι τοῦτο δὲν ἐπιδέχεται λύσιν κατὰ τὴν μέθοδον τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, φαίνεται μόνον τοῦ εἰς κάθε ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος θὰ θελήσῃ πραγματικὰ νὰ σκεφθῇ.

Τὸ θέμα λοιπὸν αὐτὸ ἀντιμετωπίζεται κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην, μόνον μὲ τὴν πίστιν. Οἰαδήποτε ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα, πῶς ἔχει τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου αὐτός εἶναι ἀπάντησις ὅχι ἐπιστημονικῆς γνώσεως, ἀλλὰ μεταφυσικῆς πίστεως. Μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ὑπάρχει πίστις ἐμφανής, γνησία, ἡ ὁποία ἐμφανίζεται ὡς τοιαύτη καὶ ὑπάρχει πίστις, ποὺ θέλει νὰ ἐμφανισθῇ καμouflαρισμένη ὡς ἐπιστημονικὴ γνώσις. Ἡ χριστιανικὴ ἀπάντησις εἰς τὸ πρόβλημά μας, ἐμφανίζεται εὐθὺς καὶ χωρὶς περιστροφὰς ὡς πίστις. «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν κλπ.». Ἡ ἀντίθετος ἀπάντησις, ἡ ἀθεϊστική, χρησιμοποιοῖ τὸ κάλυμμα τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἰσχυρισμοῦ δι' ἓνα θέμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιστήμη οὐτε λέγει, οὐτε εἶναι δυνατόν ποτὲ νὰ εἴπῃ τίποτε. Δι' αὐτὸ ἡ πρώτη, εἶναι πίστις γνησία, ἡ δευτέρα εἶναι κατὰ τὸ νόθον. Δὲν εἶναι ἐπ' στήμῃ, δὲν εἶναι καὶ πίστις. Εἶναι ἀπλούστατα αὐταπάτη, εἶναι ἄρησις, ἡ ὁποία ζητεῖ πότε ἐδῶ, καὶ πότε ἐκεῖ νὰ συγκαλυφθῇ.

Ἡ αὐτόματος γένεσις

Καὶ τώρα ἤμποροῦμεν νὰ ἐξετάσωμεν ἐν συντομίᾳ εἰδικώτερον τὰ περὶ αὐτομάτου γενέσεως τοῦ κόσμου καὶ εἰδικῶς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἀντίληψις αὕτη, ὅτι ὁ κόσμος ἔγινε αὐτομάτως, μόνος του, ἡ θεωρία τῆς αὐτομάτου γενέσεως, κάθε ἄλλο παρὰ νέα εἶναι. Ἀπὸ ἀπόψεως ἡλικίας δικαιοῦται εἰς κάθε σεβασμόν. Διετυπώθη κάθε φοράν κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπεστηρίχθη ὁ ἀθεϊσμός, διότι εἶναι φυσικὸν ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι κανεὶς ἄθεος, ἐὰν δὲν ζητήσῃ συγχρόνως νὰ στη-

ριχθῇ εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ὁ κόσμος, καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰδικώτερα, ἔγινε μόνος του, χωρὶς νὰ χρειασθῇ καμμία δημιουργικὴ δύναμις διὰ νὰ νὰ τὸν πλάσῃ.

Καὶ τώρα ἂς ἐξετάσωμεν τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Θὰ τὴν ἐξετάσωμεν πρῶτον κατὰ τὴν οὐσίαν της καὶ δευτέρον κατὰ τὴν μορφήν καὶ ἐμφάνισιν ὑπὸ τὴν ὁποίαν διατυπῶται.

1) Κατὰ τὴν οὐσίαν της ἡ ἀντίληψις αὕτη δὲν εἶναι καὶν ὑπόθεσις. Ὅπως εἴπομεν ἀνωτέρω ὑπόθεσις ἐπιστημονικῆς εἶναι μία πρότασις ἡ ὁποία δὲν ἔχει μὲν ἀκόμη ἀποδειχθῇ διὰ παρατηρήσεως ἢ πειράματος, ὑπάρχει ὅμως προσδοκία, ὅτι κάποτε θὰ ἀποδειχθῇ. Ἀλλὰ τὰ περὶ αὐτομάτου γενέσεως, ἐξέρχονται τῶν ὁρίων οἰασδήποτε δυνατότητος ἐλέγχου. Ἀποτελοῦν λοιπὸν ἀπλὴν εἰκασίαν, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὸ πεδίον τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Ἰσχύουν καὶ ἐδῶ ὅσα ἐλέχθησαν ἀνωτέρω περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου.

2) Κατὰ τὴν μορφήν της, δηλαδὴ ὡς πρὸς τὴν διατύπωσιν της διὰ συλλογισμῶν μὲ ἐπιστημονικὴν ἐμφάνισιν, ἡ εἰκασία αὕτη εἶχε τὴν ἀκόλουθον ἐξέλιξιν:

α) Ἀρχικῶς δὲν ὑπῆρχεν οὔτε καὶ ἐξωτερικὴ ἐπιστημονικὴ ἐμφάνισις. Ὅποιος ἔλεγεν ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός, ἔλεγε συγχρόνως ὅτι ὁ κόσμος ἔγινε μόνος του, ὁ ἄνθρωπος ἔγινε μόνος του. Συζήτησις φυσικὰ μὲ δάσιν τέτοιον ἀφορισμὸν δὲν ἤμποροῦσε νὰ γίνῃ ἢ το ἀπλούστατα ἢ ἄρησις τῆς πίστεως μὲ μίαν δῆθεν θετικὴν διατύπωσιν.

β) Κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν δέκατον ἑνατον αἰῶνα, ἔγινεν ἐπὶ κλησὶς τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, ἀρχικῶς ἀπὸ τὸν Ὀλισμόν, κατόπιν ἀπὸ τὸν μονισμόν.

Ἄς ἰδοῦμε πρῶτα-πρῶτα τί εἶπεν ἐπ' αὐτοῦ ὁ Ὀλισμός. Ἄς πάρωμε τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους ἐκπροσώπους του, τὸν Μπύχνερ, εἰς τὸ διδόνον του «Δύναμις καὶ ὕλη».

(Συνεχίζεται)

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΛΙΠΟΤΑΚΤΗ

Ε'. (τελευταίον)

"Άλλοι πάλι πώς δὲν ἀνθεξε πού τὴν κυνηγοῦσαν κάποιοι σύντροφοι καὶ ἔπασε στὸ ποτάμι. Θέλω νὰ τὴν ἰδῶ ἀλλὰ μοῦχουν δύο σκοπούς. Εἴ μαι λέει ὑπὸ κράτησιν Μὴ χειρότερα αὐτὸ μοῦ ἔλειπε νάχω καὶ φασαρίες. Κρύβω αὐτὸ τὸ ἡμερολόγιό κάτω ἀπὸ πέτρες.

12 Μαρτίου

Μοῦ κάνουν ἀνάκρισι. Καταλαβαίνω τί ἔγινε. Ἡῶραν ἀπάνω στὴν Κλειῶ αὐτὸ τὸ σημείωμα «**Βαγγέλη εἰσαι ὁ μόνος ἄνθρωπος πού ἤῤῥα μέσα σ' αὐτοὺς τοὺς κακοῦργους. Ἐγὼ δὲν βασιστῶ πιά. Σοῦ ζητῶ μιὰ τελευταία χάρη. Φύγε-Φύγε. Πήγαινε κάτω καὶ ἡ Πατρίδα θὰ σὲ συγχωρήσῃ. Φύγε ὅσο εἶναι καιρός. Πές τί εἶδες—Πές νὰ μὴ γελασθῇ κα νείς. Ἐὰν θέλεις νὰ μάθῃς καὶ ποιά ἤμουν πρὶν γίνω ἔτσι νὰ πᾶς στὴ Θεσσαλονίκη ὁδὸς Ἐγγαντίας ἀριθ...καὶ νὰ ζητήσης νὰ δῇς τὴ φωτογραφία μου. Πές στὴ μάννα μου νὰ μὲ συγχωρήσῃ. Μὴν τῆς πῆς πῶς κατήντησα. Βαγγέλη φύγε—φύγε, ἐγὼ πεθαίνω...**

"Ἄν καὶ μοῦρθαν δάκρυα στὰ μάτια, εἶχα τὴν ἐξυπνάδα νὰ ὀρίσω τὴν πεθαμένη. «**Βρὲ τὴν σκύλλα, εἶπα, καλὰ ἔκαμα καὶ τὴν ἔδιωξα...**» Αὐτὸ καὶ ἡ καλὴ διαγωγή πού ἔδειξα ἔως τώρα μὲ γλύτωσε. Μοῦ ἀνέθεσαν ὅμως μιὰ μεγάλη δουλειά.

Βράξυ. Δὲν μπορῶ νὰ κοιμηθῶ. Τὸ πρόσυπο τῆς Κλειῶς εἶναι ἐπάνω μου ὅχι τῆς δρώμικης καὶ κουρελοῦς πού ἤξερα, ἀλλὰ μιᾶς Κλειῶς, πού εἶναι μὲ τίς πλεξούδες τῆς, μὲ τὸ μαῦρο τῆς φόρεμα καὶ τὸν ἀσπρὸ γιαντὰ μιὰ χαριτωμένη μαθήτρια. Ρωτῶ τὸν Νίκο καὶ λέει. Τίς μέρες πού ἔλειπε ἡ Κλειῶ τὴν εἶχαν στὸν ἄλλο λόχο, τὴν πῆραν διὰ τῆς εἰς καὶ τὴν χάρηκαν ὅλοι. "Ὅταν γύρισε τὰ εἶπε στὸ Νίκο, ἀλλὰ τὸν ὥρπισε νὰ μὴ μοῦ πῇ τίποτε. Τὸ κακόμοιρο τὸ κορίτσι. Τὴ ἤθελε στὸ Δημοκρατικὸ Στρατὸ καὶ ἄφησε τὸ σπιτί της... Κι' ἐγὼ πάλι ὁ ἄτιμος τί ἤθελα. Καταλαβαίνω πῶς τὴν ἀγαπούσα τὴν Κλειῶ. Ἀπὸ σήμερα Δημοκρατικὸ Στρατὸ, δηλαδή ὅλοι οἱ κακοῦργοι πού λεγόσαστε ἔτσι, θάχῃς μέσα σου ἕναν ἐχθρὸ, πού θὰ ζητᾷ ἀφορμὴ νὰ σὲ χτυπήσῃ. Τὸ

ὀρκίζομαι αὐτὸ. Πατρίδα μου συχώρεσέ με, γυρίζω πίσω σὲ σένα. Δέξου με....

13 Μαρτίου

"Αποφάσισα. Θὰ κάνω τὸ θηρίο. Ἐπαναστάτης σὰν κανέναν ἄλλον ὅσπου νάρθῃ ἡ ὥρα.

15 Μαρτίου

"Ἡ νέα μου ταχτικὴ πιάνει. "Ὁ καπετάνιος μοῦ ἐμπιστεύθηκε ὅτι θὰ χτυπήσουμε τὰ Γιαννιτσά. Αὐριο θὰ ποῦμε τὸ σχέδιο. Συμφώνησα μὲ τὸ Νίκο. Θὰ τρέξῃ μπροστά. Θὰ δώσῃ ὅλα τὰ στήθια ὥστε νάχουν μπλοκαριστῇ οἱ δρόμοι ἀπὸ τὸ Στρατὸ καὶ ἐκεῖ θὰ πιαστοῦμε ὅλοι σὰν ποινίχια στὴ φάκα. Πιστεύω ἔπειτα ἀπ' αὐτὸ θὰ μὲ συγχωρέσουν. Ἐτσι θὰ ἐκδικηθῶ τὸν Τσιώμη, τὴν Κλειῶ καὶ ὅλους πού πᾶνε ἄδικα ἀπὸ τοὺς κακοῦργους Μπορεῖ καὶ νὰ χτυπηθῶ νὰ σκοτωθῶ. Καλύτερα παρὰ αὐτὴ ἡ ζωή. Ἐτσι θὰ ξεπλύνω καὶ τὴν ντροπὴ τῆς λιποταξίας μου Κουράχιο μιὰ δυὸ μέρες, ἀκόμη. Νὰ βοηθήσῃ ὁ Θεὸς μονάχα.

16 Μαρτίου

"Ἐν τάξει. Τὸ βράδυ θὰ χτυπήσουμε τὰ Γιαννιτσά. Τὸ πρωῒ πού θὰ ξεκινήσουμε ὁ Νίκος θὰ κόψῃ

δρόμο καὶ τ' ἀπόγευμα θὰ εἶναι εἰδοποιημένος ὁ Στρατὸς. Τοῦ τὰ εἶπα λεπτομερῶς ὅλα. Πετᾷ ἀπὸ τὴ χαρὰ τοῦ ὁ κακόμοιρος. Θεὲ μου, κάνε νὰ πετύχῃ τὸ σχέδιό μου καὶ νὰ ζήσω, νὰ δῶ πίσω τοὺς δικούς μου μὲ ψηλὰ τὰ κεφάλια, σὰν καλὸς καὶ τίμιος στρατιώτης. Ἀπόψε ἀπὸ τὰ Μ. Λειβάδια θὰ κατέδουμε στὸ Πηγγάδι. Ἀπ' στόλης, ὅπου θὰ μείνουμε ὅλη τὴν ἡμέρα.

Φεύγομε σὲ μιὰ ὥρα.

"Ἐδῶ τελειώνει τὸ Ἡμερολόγιό τοῦ Βαγγέλη Βαφειώτη. Μιὰ σφαῖρα ἐλληνικὴ ἤλθε νὰ δώσῃ ἀνάπαυσι στὴν παραστρατημένη αὐτὴ ὑπαρξί.

Καθένας μας, ἄς σκεφθῇ, μόνος μὲ τὴ συνείδησί του, ἂν ἔχῃ ἕνα μικρὸ ἢ μεγάλο μέρος εὐθύνης καὶ συνενοχῆς στὸ δράμα αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ, πού εἶναι τὸ δράμα χιλιάδων ἐλληνοπαίδων. Μὴ τὰ ζητᾷμε ὅλα ἀπὸ τὸ Κράτος. Τὸ παιδομάζωμα δὲν εἶναι τώρα πού ἀρχισε. Τὸ παιδομάζωμα δὲν εἶναι τώρα πού ἀρχισε. Τὸ παιδομάζωμα γίνεται χρόνια τώρα κάτω ἀπὸ τὴ μύτη τοῦ καθενός μας καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεται ἀκόμη καὶ σήμερα.

ΤΕΛΟΣ

Ο ΓΚΑΟΥΛΑΪΤΕΡ ΔΗΜΗΤΡΩΦ ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ

Φαίνεται ἡ Μόσχα νὰ ἔχῃ στρέψῃ σοβαρῶς τὴ προσοχὴν τῆς εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Βαλκανικῆς. Χθὲς ὁ Χότζας, σήμερον ὁ Δημητρώφ, προχθὲς ὁ Μάρκος (δεμένος) καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἕνας—ἕνας μεταβαίνει εἰς Μόσχαν νὰ υποβάλλῃ τὰ σέβη του καὶ νὰ λάβῃ ὁδηγίες. Κάποτε ἐκαλεῖτο καὶ ὁ Τίτο ἀλλὰ τώρα καὶ νὰ κληθῇ ἴσως δὲν πάει γιατί ξέρεي τί τὸν περιμένει, ἀφοῦ ἐτόλμησε νὰ προβάλλῃ ἀντιρρήσεις στὸν μεγάλο ἀφέντη. Κι' ἄλλοι φαίνεται νὰ προέβαλλαν ἀντιρρήσεις σ' ἄλλες χώρες ἀλλὰ πρόλαβαν οἱ πράκτορες τῆς Μόσχας καὶ τοὺς ξεκαθάρισαν. Ἐτσι ἐξησφαλίσθη ἡ δημοκρατία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία στίς χώρες αὐτές.

Εἶναι πράγματι νὰ θαυμάζῃ κανεὶς τοὺς μεγάλους αὐτοὺς πατριῶτες καὶ δημοκράτες. Φαίνεται ὅμως ὅτι αὐτοὶ ἔχουν μιὰ ἐντελῶς καινούρια ἀντίληψιν τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ. Γι' αὐτοὺς δημοκρ τίς εἶναι ἕνα καθεστῶς εἰς τὸ

ὁποῖον κάθε δεύτερη γνώμη ἐκτὸς τῶν κυβερνώντων θεωρεῖται προδοσία καὶ πατριωτισμὸς ἢ τυφλὴ ἐκτέλεσις τῶν ἐντολῶν ἐνὸς μεγάλου ἀλλοεθνοῦς καὶ ἀνεξέλεγκτου κυριάρχου. Περίεργη πράγματι ἀντίληψις ἀλλὰ πάντως θυμίζει Τζέκινς—Χάν καὶ Χίτλερ μὲ τοὺς Τοπάρχες καὶ τοὺς Γκαουλάιτερ.

Γιὰ τὸ «σύντροφος» Ζαχαριάδῃ τὰ πράγματα φαίνονται ἀπλούστερα. Αὐτὸς πουλάει τ' ἀμπελοχώραφα τῆς Μακεδονίας γιὰ νὰ πάρῃ ὅπλα καὶ δὲν πολυστενοχωρεῖ τὸν ἀφέντη τοῦ Ποῦ νὰ τολμήσῃ νὰ προβάλλῃ κι' ἀπαιτήσεις. Τίς διαταγὰς τίς πέρνει σφραγισμένους καὶ τίς ἀνοίγει μόνον τὴν ὥραν τῆς ἐκτελέσεως. Καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπακολουθεῖ ἀναφορά. Ἐκάψαμε τόσα χωριὰ κεφαλαιοκρατῶν, ἀνετινάξαμε τόσες γέφυρες τοῦ ἐχθροῦ κ.λ.π.

"Ἐτσι ἐκφράζεται ὁ πατριωτισμὸς τοῦ Μεγάλου αὐτοῦ Πατριώτου κι' ἐλευθερωτοῦ Ζαχαριάδῃ.

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΑ

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΕΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΤΟΥ ΜΑΗ

"Αν και καθυστέρησε γενικά η πρόοδος των μελισσών έφέτος εξ αιτίας της χρονιάς, ως τόσο τώρα πια η θερμοκρασία ανέβηκε πολύ και η ανοφορία πήρε μεγάλη ανάπτυξη.

“Ετσι μαζεύονται όλες οι εύ
νοϊκές συνθήκες για την επέκτα
ση στο ανώτερο όριο του γόνου
και την κατά συνέπειαν μεγα
λύτερη ανάπτυξη του μελισσιού
και πρέπει ο Μελισσοκόμος να
τοποθετήσει, άμεσα, τα πατώ
ματα επάνω στις κυψέλες, αν
δεν τὰ τοποθέτησε τὸν περα
σμένο μήνα, για να μὴ κατα
λάβουν στενοχώρια τὰ μελλί
σια και έτοιμαστούν για χωρι
σμό. Στα μέρη μας και ειδικά
έφέτος, ο μήνας αυτός είναι ο
μήνας του χωρισμού των με
λισσιών, ο μήνας τῆς σημουρ
γίας, και πρέπει να ἔχῃ κανέ
νας τὰ μέτρα του για να προ
λάβῃ τέτοια σημουργία στις
νέες κυψέλες, για να μὴ ἀδυ
νατίσουν τὰ μελλίσια του, διό
τι μόνο με δυνατό μελλίσια
μπορεῖ να περιμένῃ καλὸ εἰσό
δημα.

Τὰ προληπτικά μέτρα τῆς σμηνουργίας εἶναι τὰ ἀκόλουθα: Νὰ εἶναι μεγάλη ἡ κυψέλη καὶ νὰ ἔχη ἀρκετὴ εὐρυχωρία τὸ μελίσσι. Γι' αὐτὸ πρέπει ἅμα ἀρχίσουν νὰ σκεπάζουν οἱ μέλισσες τὰ ἀκρινὰ τελλάρια, ἂν δὲν κἀν κρῖον, νὰ βάλῃ κανένας τὰ πατώματα. Καὶ ὅταν κατὰ τὰ τρία τέταρτα γεμίσῃ τὸ πάτωμα ἀπὸ μέλι νὰ τὸ ἀνασηκώσῃ καὶ ἀπὸ κάτω νὰ βάλῃ ἄδειο. Νὰ εἶναι ἡ πόρτα τῆς κυψέλης πέρα γιὰ πέρα ἀνοιχτὴ ὥστε νὰ ἀερίζεται καλὰ τὸ μελίσσι. Ἄν ἡ τρύπα τῆς πόρτας εἶναι χαμηλὴ πρέπει μὲ μικροὺς πασσάλους ἀπ' τῆς δυὸ πλευρῆς, ν' ἀνασηκώσωμε τὴν κυψέλη, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἔχῃ ἐπαρκὴ ἀερισμό. Νὰ κάμωμε ἴσκιον στὴν κυψέλη, ἂν δὲν σκιάζεται αὐτὴ ἀπὸ κανένα δένδρο. Γι' αὐτὸ οἱ στίβ στέγες τῶν κυψελῶν, ποὺ ἔχουν λαμαρίνες, πρέπει νὰ βάλωμεν χόρτα, κλαριά σανίδια ἢ ὀιδηποτε ἄλλο γιὰ νὰ μὴ ζεσταίνῃ ἡ λαμαρίνα.

ρίνα. Οἱ κηρήθρες τῶν κυψέλων πρέπει νὰ εἶναι κανονικὲς καὶ μὲ ὄχι πολλὰ κελλιὰ κηφήνων διότι οἱ ἀκανόνιστες κηρήθρες περιορίζουν τὴν γέννα τῆς βασιλισσας ἀλλὰ καὶ ἡ γέννηση πολλῶν κηφήνων στὴν κυψέλη καὶ ζημιὰ φέρει καὶ εἶναι καὶ μιὰ αἰτία τῆς σμηνουργίας. Δὲν πρέπει νὰ τοποθετῶμεν στὴν κυψέλη ἐπάνω πάτωμα μὲ μόνο τεχνητὲς κηρήθρες παρὰ νὰ ἀφαιρέσωμε ἀπὸ καμμιὰ ἄλλη κυψέλη μιὰ εἴτε δυὸ κηρήθρες, φκιασμένες, καὶ μάλιστα ἂν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουν καὶ λίγο μέλι, γιὰ νὰ βάλωμε τὶς κηρήθρες αὐτὲς στὸ μέσον τοῦ πατώματος ἀναμετασφύ στις τεχνητὲς κηρήθρες. "Ἐτσι μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τραβοῦμε τὸ μέλισσι στὸ πάτωμα ἐπάνω καὶ ἐμποδίζουμε τὴ σμηνουργία. "Ὁταν βλέπωμε μέλισσες κατὰ τὸ μεσημέρι, καὶ πρὸ πάντων τὸ ἀπόγευμα νὰ βγαίνουν ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα τῆς κυψέλης καὶ

Οι μέλισσες είναι εξαιρετικῶς σπουδαία πλουτοπαραγωγική πηγή διὰ τὸν τόπον μας καὶ μὲ ἐκλεκτὸ εἰσόδημα.

Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν καθή-
κον μας νὰ συστήσωμεν εἰς ὅ-
λους νὰ ἐξετάσουν τὸ ζήτημα
τοῦτο μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέρον-
τος, ὥστε νὰ καταστή ὀφθαλμὸν
ν' ἀξιοποιήσωμεν τὰς σημαντι-
κὰς δυνατότητας ἀναπτύξεως με-
λισσοκομίας αἱ ὁποῖαι παραμέ-
νουσι μέχρι σήμερον ἀνεκμετάλ-
λητοι.

νά σχηματίζουν σωρό, είναι σημεῖο ὅτι τὸ μέλλοσι ὑποφέρει ἀπὸ ἔλλειψης ἀερισμοῦ καὶ πρέπει νὰ ἐξετάσωμε τὴν αἰτία καὶ νὰ τὴν θεραπεύσωμε διότι σὲ τοιαύτῃ περίπτωση τὸ μέλλοσι, καὶ ἂν δὲν σιγνηουργήσῃ, θὰ ἀδρανῆσῃ θὰ χασομερήσῃ, καὶ δὲν θὰ δώσῃ τὸ εἰσόδημα ποῦ πρέπει. Πρέπει μὲ τὸν καιρὸ νὰ πάρῃ ὁ Μελισσοκόμος τὰ μέτρα του γιὰ νὰ προλάβῃ τὴν σιγνηουργία, διότι δύσκολα θεραπεύεται, καὶ νὰ μὴ ἀναγκά-

Ζεταί να κάνη συχνές επιθεωρήσεις, κάθε εβδομάδα για να κόψη τὰ βασιλικά κελλιά διότι καὶ δύσκολο εἶναι αὐτὸ καὶ τὸ μελίσσι ἀνησυχεῖ καὶ ἀπασχολεῖ, καὶ ὁ ἴσιος καθυστερεῖ ἀπὸ τῆ δουλειᾶ του. Στὸν μῆνα αὐτὸν, πρωτοῦ νὰ βάλῃ κανένας τὰ πατώματα, πρέπει νὰ προκαλέσῃ καὶ ἀνάπτυξη τοῦ γόνου στὰ μελίσσια του, μετατοπίζοντας τὶς ἀκρινὲς κηρήθρες, ποὺ ἔχουν γόνου, πρὸς τὸ κέντρο, μεταξύ δύο τελλάρων γόνου, γιὰ νὰ γεννήσῃ ἀμέσως καὶ σ' αὐτὲς ἡ βασίλισσα. Σὲ κάθε μελισσοκομεῖο πρέπει νὰ εἶναι φυτεμένο καὶ μελισσοδόχοτο εἴτε λεμονιά γιὰ τὸ πιάσιμο τῶν πουλιῶν. Ἀφοῦ τελειώσουν τὰ πουλιά, πρέπει ὕστερα ἀπὸ 10—15 ἡμέρες νὰ ἐπιθεωρήσωμε τὶς μάννες ἀπ' τὶς ὁποῖες βγῆκαν γιὰ νὰ ἐξετάσωμε ἂν πέτυχε τὸ γαμήλιο ταξίδι τῆς νέας βασίλισσας καὶ ἀρχίσει ἡ γέννα της διότι ἂν τύχῃ νὰ χαθῇ ἡ βασίλισσα, πρέπει νὰ φροντίσωμε νὰ σώσωμε τὸ μελίσσι προμηθεύοντας σ' αὐτὸ ἄλλῃ βασίλισσα εἴτε βασιλικὸ κελὶ εἴτε καὶ νέου γόνου παρμένο ἀπὸ ἄλλῃ κυψέλη. *Ὁ πεπειραμένος Μελισσοκόμος μὲ μιὰ ἀπλὴ ἐξέταση θὰ καταλάβῃ ἀπ' τὸ βουητὸ τοῦ μελισσιοῦ, ἂν ἔχῃ βασίλισσα εἴτε ὄχι. Στὸν μῆνα αὐτὸ μπορεῖ κανένας νὰ κἀνῃ καὶ ἐκτροπὴ βασιλισσῶν ἀπὸ τὰ βασιλικά κελλιά ποὺ θὰ βρῇ στὰ μελίσσια ποὺ σμηνευροῦν. Ὁ κηρόσκοπος στὰ μέρη μας τὸν μῆνα αὐτὸν κυρίως ἀρχίζει τὴν δράση του καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα προσεκτικοὶ καὶ νὰ μὴ ἀφήσωμε κηρήθρες ἔξω ἀπ' τὶς κυψέλες χωρὶς προφύλαξη. Ἐὰν στὸν μῆνα αὐτὸν ἔχωμε ἀδύνατα μελίσσια πρέπει νὰ τὰ δυναμώσωμε εἴτε κάνοντας ἀνταλλαγὴ στὸν καιρὸ τῆς δουλειᾶς, στίς θέσεις τῶν μὲ ἄλλα δυνατὰ εἴτε δίνοντας σ' αὐτὰ σφραγισμένο γόνου ἀπὸ δυνατὰ μελίσσια.

ΧΡΗΣ. ΖΥΜΠΡΑΓΟΥΔΑΚΗΣ

Μελισσοκόμος

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἀρχίζομεν ἀπὸ σήμερον τὴν δημοσίευσιν σειρᾶς διαφωτιστικῶν ἀρθρῶν ἅτινα ἐγράφησαν ὑπὸ τῆς Ὁργανώσεως Οἰκονομικῆς Συνεργασίας (Ἀποστολὴ Ἑλλάδος) ἵνα διαφωτισθῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ ἔργον τῆς Ὁργανώσεως Οἰκονομικῆς συνεργασίας.

Συστήνωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ τὰ παρακολουθήσουν μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος ἵνα κατὰ τοπιθεῶν διὰ τὸ σοβαρότατον αὐτὸ ἔργον.

1ον

ΟΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΥΡΩΠΑΪ- ΚΗΣ ΑΝΟΡΘΩΣΕΩΣ

Ἡ Ἑλλάς μαζὶ μὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὴν ἐλευθέραν Εὐρώπην εἶναι σήμερον εἰς ἓκ τῶν ἐταίρων τῆς τετραετοῦς προσπάθειας ἡ ὁποία ἀνελήφθη διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Εὐρώπης. Ἡ κοινὴ αὕτη προσπάθεια βασίζεται ἐπὶ ἐνὸς κοινοῦ συμφέροντος : τῆς εἰρήνης.

Τὰ προβλήματα τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀσυνήθως περίπλοκα. Ὅκτὼ ἔτη σχεδὸν συνεχῶν ἀγώνων ἔφεραν τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν εἰς κατὰστασιν ἐξαντλήσεως. Ὅμως, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Συμμάχων τῆς Ἑλλάδος εὐρίσκεται ἤδη εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀνορθώσεως.

Τὸ ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ τῆς ἀνασυγκροτήσεως προώδευσε γοργῶς. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἀπλῶς μία ἀρχή. Ἡ Συμφωνία τῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας προβλέπει ὅχι μόνον συνέχισιν τοῦ προγράμματος τῆς ΑΜΑΓΚ ἀλλὰ καὶ τὴν ἐφαρμογὴν πλείστων νέων σχεδίων, ποὺ ὅλα ἀποβλέπουν εἰς ἓνα σκοπὸν : νὰ συντελέσουν ὥστε ἡ Ἑλλάς νὰ ἀνακτήσῃ τὴν δέουσαν καὶ δικαίως κτηθεῖσαν θέσιν τῆς εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν καὶ τὴν Παγκόσμιον Οἰκονομίαν.

Ὁ κύριος σκοπὸς ποὺ ἐπιδιώκουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δι' αὐτῆς τῆς ὁμαδικῆς προσπάθειας εἶναι ἡ δημιουργία ἐνὸς κόσμου εὐημεροῦντος καὶ διαδιούντος εἰρηνικῶς ἀπηλλαγμένου ἀπὸ ἀπειλᾶς ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας του καὶ τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν του. Ὁ λαὸς τῶν Ἡνωμέ-

νων Πολιτειῶν πιστεύει ὅτι τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέσον διὰ τὴν ἐπίτευξιν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ εἶναι νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ οἰκονομικὴ σταθερότης τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ αὐξηθῇ ἡ παραγωγικότης τῆς.

Ἡ ἀρχὴ ἡ ἰθύνουσα τὸ Πρόγραμμα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀνορθώσεως εὐρίσκειται εἰς τὸν Νόμον τοῦ 1948 περὶ τῆς Ὁργανώσεως τῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας ὁ ὁποῖος λέγει : «Τὸ Κογκρέσσον πιστεύει ὅτι ἡ κρατοῦσα ἐν Εὐρώπῃ κατάστασις θέτει εἰς κίνδυνον τὴν ἀποκατάστασιν διαρκοῦς εἰρήνης, τὴν κοινὴν εὐημερίαν, τὰ ἔθνη καὶ συμφέροντα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἐπιδιώξεων τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἡ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας ἀποκατάστασις ἡ ἡ διατήρησις τῶν ἀρχῶν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν καὶ τῆς πραγματικῆς ἀνεξαρτησίας, βασίζεται κατὰ μέγα μέρος ἐπὶ τῆς ἐπιτεύξεως ὑγιᾶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, σταθερῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν σχέσεων καὶ ἐπὶ τῆς δημιουργίας εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας ὑγιᾶν οἰκονομίας μὴ ἐξαρτωμένης ἀπὸ ἑκτακτον ἐξωτερικὴν ἐνίσχυσιν».

Φυσικὰ καὶ ἡ Ἑλλάς ἐνδιαφέρεται ζωτικῶς διὰ τὸ πρόγραμμα ἀνορθώσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις κατέστησε σαφῶς γνωστὸν ὅτι καὶ αὕτη πιστεύει ὅτι ἡ οἰκονομικὴ σταθερότης—ὅχι μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην—εἶναι ὅρος ἀπαραίτητος τῆς παγίσεως τῆς εἰρήνης. Ἡ Ἑλλάς προέβη καὶ εἰς ἐπίσημον ἀναγνώρισιν τοῦ γεγονότος τοῦτου ὑπογράφουσα τὴν 16ην Ἀπριλίου 1948 τὴν Συμφωνίαν τῆς εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συμφωνίαν, 16 εὐρωπαϊκαὶ χῶραι, καθὼς καὶ αἱ δυτικαὶ ζῶναι τῆς Γερμανίας, συνειφώνησαν μεταξὺ ἄλλων ὅτι :

«Ἰσχυρὰ καὶ ἀνθοῦσα εὐρωπαϊκὴ οἰκονομία εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, διὰ τὴν προάσπιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς κοινῆς εὐημερίας καὶ διὰ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς Εἰρήνης».

Ἡ σύμπτωσις αὕτη τῶν συμφε-

ρόντων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐπισφραγίζεται διὰ τῆς Ἑλληνο—Ἀμερικανικῆς Συμφωνίας Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, ἡ ὁποία καθορίζει τοὺς ὅρους τῆς βοηθείας δάσει τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ. Εἰς τὴν Συμφωνίαν καθίσταται ἐκδηλὸς ἡ ἀμοιβαία πεποίθησις ὅτι ἡ εὐρωπαϊκὴ ἀνόρθωσις δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ μόνον δι' ὁλοκληρωμένης προσπάθειας ἀπολύτου συνεργασίας ὅλων τῶν μετεχουσῶν χωρῶν.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι συμφωνοῦν νὰ βοηθήσουν τὴν Ἑλλάδα ἀποστέλλουσαι οἰκονομικὰς βοήθειαν ἥθελε ζητηθεῖ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν ζητούμενων εἰδῶν θὰ ὑπάρχουν διαθέσιμοι ποσότητες ἐπαρκεῖς καὶ ἐφ' ὅσον θὰ ἐπρόκειτο τὰ εἶδη αὐτὰ νὰ συμβάλουν εἰς τὴν αὐξησιν τῆς Ἑλληνικῆς παραγωγῆς καὶ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν γενικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Νόμου Οἰκονομικῆς Συνεργασίας ποὺ ἐψηφίσθη τὸ 1948.

Ἡ Ἑλλάς ἀφ' ἑτέρου, ὑπόσχεται νὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατόν, τὸσόν ὡς μονὰς ὅσον καὶ μέσῳ τῆς Ὁργανώσεως Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, πρὸς ἐφαρμογὴν ἐνὸς κοινοῦ προγράμματος ἀνορθώσεως, διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὁποίου ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν ἡ Εὐρώπη δὲν θὰ χρειάζεται πλέον ἑκτακτον ἐξωτερικὴν βοήθειαν.

Αὐταὶ εἶναι αἱ γενικαὶ γραμμαὶ τῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Εἰς πρόσφατον λόγον τοῦ πρὸς τὴν Συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ὁργανώσεως Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὁργανώσεως κ. Γῶλ Χόφμαν εἶπε τὰ ἑξῆς :

«Θὰ ἐπεθύμουν νὰ διευκρινήσω, πρῶτον, τί δὲ νὰ κάνομεν καί, δεύτερον, τί κάνομεν.

«Δὲ νὰ κινῶμεν περίθαλψιν.

«Δὲ νὰ ἀναμιγνυόμεθα εἰς τὴν προμήθειαν εἰδῶν. Διαθέτομεν ἀπλῶς τὰ δολλάρια, ἀλλὰ δὲν προβαίνομεν ἡμεῖς εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν δαπάνην των.

(Συνεχίζεται)

Ο ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΩΣ ΕΜΠΝΕΥΣΤΗΣ & ΦΩΤΕΙΝΟΝ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝ. Θ. ΦΙΩΤΑΚΗ

Ζ'.

Ἄλλὰ δὲν εἶμαι ποσῶς διατεθειμένος νὰ δεχθῶ τὴν ἀσυνδοσίαν τοῦ τύπου ἡ ὁποία θέτει εἰς κίνδυνον αὐτὰ τὰ θεμέλια τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους. Ἡ ἐλευθεροτυπία δὲν σημαίνει ὅτι μπορεῖ κανεὶς διὰ τοῦ τύπου νὰ προβαλεῖ εἰς τὴν διάπραξιν ἀδικημάτων χωρὶς νὰ ὑπόκειται εἰς τὴν τιμωρίαν εἰς ἣν συνεπάγονται τὰ ἀδικήματα αὐτὰ τῆς καταχρήσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας.

Η ΥΠΕΡΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ

Ὅταν κατεψηφίσθη τὴν 1ην Νηβρίου 1920 εὐρίσκειτο εἰς τὴν Εὐρώπῃ καὶ ἐχρησιμοποιοῖ πᾶσαν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῶν ἔθνικων συμφερόντων. Ἐχετε καθῆκον ἔλεγεν εἰς τὸν Λόυδ Τζώρτζ νὰ συνδράμητε οἰκονομικῶς τὴν Κυβέρνησιν τὴν Ἑλληνικὴν ἀφοῦ τῆς ὀφείλετε χρήματα τὰ ὁποῖα χρεωστεῖτε νὰ τὰ δώσητε καὶ δὲν ἔχουν ὀνύκην νὰ σὰς ζητήσουν δάνειον. Καὶ ὅταν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Λόυδ Τζώρτζ, Φίλιππος Κάρ τοῦ εἶπεν ὅτι «διὰ νὰ βοηθήσωμεν οἰκονομικῶς τὴν Ἑλλάδα πρέπει νὰ ἀναγνωρίσωμεν προηγουμένως τὸν Βασιλέα Κωνσταντίνον» καὶ ἡ ἀπάντησις του ἦτο ἄμεσος. «Καὶ διατὶ νὰ μὴ τὸν ἀναγνωρίσετε; ἂν ἀπ' αὐτὸ ἐξαρτᾶται νὰ δοθῶσι τὰ μέσα εἰς τὸν στρατὸν τῆς Μ. Ἀσίας νὰ μὴ λιμοκτονῇ, πρέπει ἀμέσως νὰ τὸ πράξετε. Ἡμεῖς ἔχομεν μὲ τὸν Βασιλέα Κωνσταντίνον σύγκρουσιν, θὰ κανονίσωμεν αὐτὴν μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου, ἀλλὰ σήμερον δι' ἡμᾶς εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους τῆς Ἑλλάδος. Δὲν ἔχω λοιπὸν λόγον νὰ μὴ συστήσω νὰ τὸν ἀναγνωρίσετε. Ἄν ἀπὸ αὐτὸ ἐξαρτᾶται νὰ δώσετε χρήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΥΣΤΡΟΦΙΑ ΤΟΥ

Ὅταν διαρκοῦντος τοῦ πολέ-

λέμου τοῦ 1912 τὴν 20 Νηβρίου 1912 οἱ Βούλγαροι Πληρεξούσιοι ἐν ὀνόματι τῶν Σέρβων καὶ Μαυροβουνίων ὑπέγραφον ἀνακωχὴν μὲ τοὺς Τούρκους καὶ ὠρίζαν τὸ Λονδίνον ὡς τόπον διὰ τὰς περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις, ὁ Βενιζέλος μετέβη ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς Λονδίνον διὰ τὴν σύναψιν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν εἰρήνην μὲ τοὺς Τούρκους. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων διεπιστώθη ὅτι οἱ Τούρκοι πληρεξούσιοι ἐπέζητουν νὰ κερδίσουν καιρὸν διὰ νὰ προπαρασκευασθοῦν καὶ συνεχίσουν τὸν πόλεμον. Καὶ δι' ὑπεκφυγῶν δὲν παρεχώρουν σχεδὸν τίποτα εἰς τοὺς νικητὰς τῶν. Ὁ Βενιζέλος εἰς ἔντονον ὕψος τοὺς ἐδήλωσεν «Κύριοι λησμονεῖτε ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἐπαύριον ἐ-

Ἡ ἐνότης τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος καὶ ἡ ζωντανὴ πίστις τῆς Νεολαίας, ἀποτελοῦν πρῶτιστον καθῆκον ἡμῶν πρὸς Ἐκείνον.

νὸς πολέμου καὶ ὅτι ὁλόκληρος ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία ἔχει κατακτηθῇ ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν Στρατευμάτων. Σὰς ζητοῦμε νὰ μᾶς παραχωρήσετε ἐδάφη καὶ σεῖς μᾶς ἀπαντᾶται ὁμιλοῦντες περὶ μεταρρυθμίσεων. Ἀλλὰ μεταρρυθμίσεις ἐζητήσατε εἶπεν ὁ Ρεσῆτ Πασσᾶς. Ναὶ πρὸ τοῦ πολέμου ἐζητοῦμεν μεταρρυθμίσεις, τοῦ πολέμου ὁμως λαβόντος χώραν αὐταὶ εἶναι τελειῶς ἀνεπαρκεῖς. Εἶπατε τὴν τελευταίαν σας λέξιν; Ναὶ θὰ καταστήσω γνωστὰς εἰς τὴν Κυβέρνησίν μου τὰς σκέψεις σας εἶπεν ὁ Ρεσῆτ. Τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν ὁ Σέρβος ἀντιπρόσωπος Νεβάκοτς ἐδήλωσεν ὅτι, ἐντολῇ τῶν Συμμάχων τῶν Τουρκικῶν προτάσεων μὴ ἀνταποκρινομένων πρὸς τὰ αἰτήματα τῶν Συμμάχων καὶ μὴ διαφαινομένης οὐδεμιᾶς ἐλπί-

δος συνεννοήσεως, οἱ πληρεξούσιοι τῶν συμμάχων εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην ὅπως διακόψουν τὴν Συνδιάσκεψιν. Ζητῶ τὸν λόγον ἀναφωνεῖ ὁ Ρεσῆτ Πασσᾶς. Ἀλλὰ λησμονήτε ὅτι ἐδῶ δὲν εὐρισκόμεθα εἰς Κοινοβούλιον, παρητήρησεν ὁ Βενιζέλος.

ΕΝΑΣ ΔΙΑΞΙΦΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΟΝ ΔΑΝΕΦ

Ἐκεῖ ἐν Λονδίῳ ὁ Βενιζέλος ἐπεδίωξεν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσῃ μὲ τὸν Δάνεφ περὶ τῆς διανομῆς τῶν κερδῶν τοῦ πολέμου καὶ νὰ δηλώσῃ κατηγορηματικῶς τὴν ἀπαίτησιν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Θεονίκην. Τώρα ποῦ ἔχομε καιρὸν ὥς ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς Θεονίκης εἶπεν εἰς τὸν Δάνεφ. Ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἐξουσιοδοτημένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς μου ἀπῆντησεν ὁ Δάνεφ. Ἀλλ' ὁ Βενιζέλος ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ: «Ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ προβῇ εἰς οἰασδήποτε ἄλλας παραχωρήσεις ἀλλὰ νὰ παραχωρήσῃ τὴν Θεονίκην αὐτὸ ποτέ, ποτέ. Καὶ τὰς ἀπῆντησε τότε ὁ Δάνεφ ἡρώτησαν κατόπιν τὸν Βενιζέλον; Τίποτε.

Ἀλλὰ Κυρίες καὶ Κύριοι, αἰσθάνομαι νὰ πιέζωνται οἱ ὦμοί μου καὶ τοὺς πόδας μου νὰ λυγίζουν ἀπὸ τὸ βαρὺ φορτίον τῆς παραθέσεως ἐδῶ τῆς ἀπείρου συλλογῆς τῶν τόσο ἀθανάτων καὶ σοφῶν ὑποθηκῶν τοῦ θεοῦ καὶ ἐμπνευσμένου προφήτου καὶ Μεγάλου Διδασκάλου τοῦ Γένους.

Καὶ προσθέτω ἐδῶ λίγους ἀπὸ τοὺς ἀπείρους ὕμνους τῶν ἐντοπίων καὶ θαυμασιῶν καὶ κριτῶν τοῦ Μεγαλειώδους Ἐργου του. Ἀπὸ ἑνα λόγον τοῦ Νικ. Ἀβραάμ εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ μνημόσυνον 18 Μαρτίου 1945». Μᾶς ἦλθεν ἀπὸ τὴν Κρήτη ὡς Ἐθνικὸς παράκλητος, τὸν μετεκάλεσε ἐκεῖ τὸ ἔθνος διὰ νὰ τὸν θέσῃ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ἁγῶνος τῆς ἐσωτερικῆς του ἀνορθώσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως. Ὡς Ἐθνικὸν Θεσαυρὸν τὸν φαντάζεται ὁ ποιητὴς ὅταν γράφῃ ὅτι ἡ Κρήτη ποῦ ἐκράτησε ὡς τὰ στερνὰ ἀκέρηο καὶ ἀγέραςτο τὸ φλάμπουρο τῆς Φυλῆς ὑψωμένο καὶ ἐγινε ἄξια νὰ κρατῇ ἡ Ἑλλὰς τῆς Ἑλλάδας τὴν μεγάλην μέρα τῆς Ἐνώσεως μὲ τὴν Μη

Η ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Ένα βασικόν στοιχείον ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ σταθεροποίησιν τῆς ὀργανώσεως καὶ τὴν ἐπιτυχίαν ἐνὸς ὕψιλου σκοποῦ εἶναι ἡ πειθαρχία. Χωρὶς τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ σταθεροποιηθῇ. Ἰδιαιτέρως γὰρ μᾶς τοὺς Ἕλληνας ἐπιβάλλεται νὰ κατανοήσωμεν τὴν μεγάλην ἀλήθειαν ὅτι μόνον μὲ τὴν ἐνότη-
.....
τέρα Ἑλλάδα λέγει :

Μὲς τῶν αἰώνων τὰ ἔγκατα καὶ
[στ' ἄφακτα τῆς νύκτας
Καθὼς ἡ θάλασσα καιροὺς δαστάει
[μαργαριτάρια

Θαύμα μὲς ἁπλῶν ὁλόδοθων κρυ-
[ψώνων τῆς τοὺς κόσμους
δαστάω καὶ ἐγὼ ἕνα Θησαυρὸν
[καὶ σὰς τὸν ξαναφέρνω.

Τὸν Κυβερνήτη Στυλιανῆ, τὸν Κυ-
[βερνήτη Νόμο.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΟΝ BENIZELON

Χαρακτηριστικοὶ εἶναι οἱ ἀνυπερόβουλοι καὶ εἰλικρινεῖς χαρακτήρισμοι τῶν ξένων. Ὁ Τὰκ Ἰωνέσκο «Εἰς τὸν Βενιζέλον ἐθαύμασα 1) τὸν Πολιτικὸν ὅστις μὴ ἔχων πού νὰ στηριχθῇ παρὰ σ' ἕνα Λαϊκὸν ρεῦμα ἐπαναστατικὸν ὅταν μετέβην εἰς τὰς Ἀθήνας, ἠρνήθη ὅμως εἰς τὸν παραληροῦντα ὄχλον τὴν σύγκλησιν Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ ἐπέμεινε εἰς μίαν ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν. Δὲν ὑπάρχουν πολλοὶ ἄνθρωποι ἱκανοὶ διὰ μίαν τοιαύτην αὐτοκυριαρχίαν. 2) Τὸν Πατριώτην ὅστις ἐθέσπισε τὸ ἀμετάθετον τῶν Δημοσ. Ὑπαλλήλων εἰς βάρος τῆς βροχῆς καὶ τῶν ὀρέξεων τῶν Κομματικῶν. 3) Τὸν Κρῆτα ὁ ὁποῖος τολμᾷ νὰ κλείσῃ τὰς θύρας τῆς Ἑλλαν. Βουλῆς εἰς τοὺς Κρῆτας Βουλευτάς διὰ τὸ γενικώτερον συμφέρον τῆς Πατρίδος. 4) Τὸν Ἕλληνα ὅστις ἔσχε τὴν μεγαλοφυῶς ἐμπνευσιν νὰ συνάψῃ τὴν μετὰ τῆς Βουλγαρίας συνθήκην χωρὶς εἰς οὐδεμίαν νὰ προβῇ συμφωνίαν διὰ τὴν διανομὴν τῶν κατκτηθησομένων χωρῶν. Ἀντίθετος ἐνέργεια θὰ ἐματαίωνε τὴν σύναψιν τῆς Συμμαχίας καὶ ὅλα τὰ ἐπακολουθήσαντα κέρδη διὰ τὴν Ἑλλάδα.

(Συνεχίζεται)

τὰ τὴν ὁποίαν ἀποκαθιστᾷ ἡ συνειδητὴ πειθαρχία, εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτύχωμεν πρόοδον καὶ προκοπὴν.

Μὲ τὸν χρόνον, τὴν ἐπίδρασιν τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως, ἔμεις οἱ Ἕλληνες ἔχομεν ἀποκτήσῃ μία πράγματι κληρονομικὴ πλέον ἰδιότητα ἡ ὁποία ἐκδηλώνεται μὲ τὴν ἀσιτάδευαν, τὸ εὐμετάβλητον καὶ τὴν αὐθόρμητον ἔξαρσιν. Τὸ γεγονός αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀγνοήσωμεν καὶ πρέπει νὰ τὸ λάβωμεν ὡς δεδομένον.

Εἰς τί ἔγκειται ἡ ἀξία τῆς πειθαρχίας;

Εἶναι σαφές ὅτι χωρὶς αὐτὴν καμμιά ὁμαδικὴ προσπάθεια δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτύχῃ. Ἡ πειθαρχία ἐξασφαλίζει τὸν συντονισμὸν πολλῶν προσπαθειῶν ἀπὸ πολλὰς πλευρᾶς πρὸς ἕνα καθορισμένον καὶ συνειδητὸν ἀντικείμενον σκοπὸν. Ἀκόμα τὸ αἶ-

Πρέπει νὰ κρατήσωμεν τὴν νεολοίαν μας ἀπρόσβλητον ἀπὸ τὸ μικρόδιον τῆς διαφθορᾶς καὶ τοῦ ὕλισμοῦ.

σθημα αὐτὸ δίδει εἰς τὸν καθ' ἕνα τὴν πεποιθῆσθαι ὅτι μαζὶ μ' αὐτὸν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐργάζονται συνειδητὰ ταυτοχρόνως διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν καὶ συνεπῶς τὸνώνει εἰς αὐτὸν τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας, τῆς αἰσιοδοξίας καὶ τὸ γεμίζει μὲ τὴν πεποίθησιν διὰ τὴν νίκην καὶ τὴν ἐπιτυχίαν. Τὸ αἶσθημα δὲ τοῦτο πολυπλασιάζει ὡς εἶναι φυσικὸν τὰς δυνάμεις τοῦ καθ' ἑνὸς ἀξάνοντος οὕτω ὅχι ἀθροιστικῶς ἀλλὰ πολλαπλασίως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πειθαρχημένης συνειδητῆς προσπάθειας.

Τέλος πρέπει ἐπίσης νὰ τονισθῇ ὅτι διὰ τῆς ἐδραιώσεως τῆς συνειδητῆς πειθαρχίας γίνεται τεραστία οἰκονομία δυνάμει νὰ αἰδοῦνται εἰς περιπτώσιν ἐλλείψεως πειθαρχίας σπαταλῶνται εἰς ἐσωτερικὰς ἀντιθέσεις καὶ οὕτω καθίσταται δυνατὴ ἡ ζωη-

ρὰ δράσις πρὸς τὰ ἔξω.

Μὲ λίγα λόγια τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς συνειδητῆς καὶ πειθαρχημένης προσπάθειας δέκα ἀνθρώπων εἶναι πολὺ ἀνώτερον καὶ ποιοτικὰ καὶ ποσοτικὰ ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα ἑκατὸν καὶ πλέον μὴ πειθαρχημένων.

Κατέστη λοιπὸν σαφές πόσον σοβαρὸν καὶ ἀναγκαῖον στοιχείον εἶναι διὰ μίαν ὀργανωμένην προσπάθειαν ἢ κοινωνικὴν συμβίωσιν ἡ πειθαρχία. Ἰδιαιτέρως γὰρ τὸ λαὸ τὸ δικὸ μας πρέπει νὰ μὴν ξεχνᾷμε ὅτι ἡ ἔλλειψις αὐτῆς μᾶς ἔχει καταστῆ δευτέρα φύσις μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ μποροῦμε ποτὲ ν' ἀναπτύξωμεν καὶ νὰ σταθεροποιήσωμε μιά ὁποιαδήποτε συνειδητὴ προσπάθεια εἴτε εἰς τὸν ἀτομικόν, εἴτε εἰς τὸν ἐθνικόν, εἴτε εἰς τὸν πολιτικόν μας βίον.

Χρειάζεται ὁμως ὅπως ἰδιαίτερα προσοχὴ εἰς τὴν διαχειρίσιν τοῦ ζητήματος. Διότι ὑπάρχει ὁ κίνδυνος ν' ἀπονεκρωθῇ ὁ αὐθόρμητισμός καὶ ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία πού εἶναι καὶ αὐτὰ σημαντικὰ προσόντα τοῦ λαοῦ μας χωρὶς ν' ἀντικατασταθῇ μὲ τίποτα τὸ ἐξ ἴσου δημιουργικόν ἢ μὲ τὸν τυφλὸν αὐτοματισμὸν.

Ἡ φιλελευθέρα ἰδεολογία κατέχει ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν μετουσίωσιν αὐτὴν τοῦ ψυχικοῦ κόσμου τοῦ λαοῦ μας. Ἐκεῖνο πού χρειάζεται εἶναι νὰ καταβληθῇ ἀπὸ μέρους τῆς ἡγεσίας ἡ ἀπαιτούμενη προσπάθεια διὰ τὴν ἀφομοίωσιν ὑπὸ τοῦ λαοῦ μας τῶν πραγματικῶν ἀρχῶν τοῦ φιλελευθερισμοῦ μὲ τὴν θερμὴν καὶ δημιουργικὴν πνοὴν τῶν. Μόνον οὕτω θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ δημιουργία ἀτμοσφαίρας ἐμπιστοσύνης καὶ αὐτοπεποιθήσεως ἡ ὁποία θ' ἀποκρυσταλλωθῇ εἰς αἶσθημα πειθαρχίας.

Πάντως ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως ζητοῦμεν ἡ κατανόησις καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη νὰ καταστῇ πραγματικότης καὶ κατὰ σιγήν ἡ πειθαρχία καὶ ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς στηριζόμενα εἰς τὸ αἶσθημα τῆς Κοινότητος νὰ ἐξοβολίσουν εἰς τὸ φυτῶριον αὐτὸ τῆς Ἑθνικῆς καὶ πολιτικῆς μας ἀναγεννήσεως.

Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΝ ΣΛΑΥΩΝ-Κ.Κ.Ε.

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ.— Σήμερον Παρασκευή 15)4)49 ἐπραγματοποιήθη με γάλη παλλαϊκή συγκέντρωσις στήν Πλατεία Ἀριστοτέλη με συμμετοχή ολοκληρή του λαοῦ τῆς Θεσ)νίκης ὅστις ἐξέφρασε τήν μεγάλην ἀγανάκτησιν του κατά τοῦ Κ. Κόμματος τὸ ὁποῖον ἐπρόδωσε τήν πατριδα μας καί πού ἐξακολουθεῖ νά τήν κτυπᾷ με τὰ ξένα ὅπλα καί τὸ ὁποῖον ἐπούλησε τήν Μακεδονία μας στοὺς Βουλγάρους. Τὴν συγκέντρωσιν ἔχαιρέτησε πρῶτος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Γεννάδιος ἐξήρε τήν μεγάλην Ἑλληνικὴν καί χριστιανικὴν κοινότητα τῶν Μακεδόνων ἀπὸ αἰῶνων ἥδη, κατόπιν ἐμίλησε ὁ Δήμαρχος Θεσ)νίκης, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Βιζουκίδης κ. ἄ. Στὴν συγκέντρωσιν παρέστησαν ἅπασαι αἱ δημόσιαι ἀρχαί, πολιτικαὶ ὁργανώσεις, γυμνάσια θηλέων καί ἀρρέων, ἐργάτες καί ὑπάλληλοι. Τέλος ἐνεκρίθη ψήφισμα ἐντονον διαμαρτυρίας κατὰ τῆς ἀπροκαλύπτου ἐπιθέσεως καί τῆς ἐπιβουλῆς τῶν βορείων γειτόνων κατὰ τῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας μας.

ΒΕΡΡΟΙΑ.— Σήμερον ἐγένετο με γάλη παλλαϊκή συγκέντρωσις διαμαρτυρίας ἐναντίον τῶν σλαβικῶν σχεδίων κατὰ τῆς Ἑλλάδος καί ἰδιαιτέρως τῆς Μακεδονίας. Εἰς τὴν

συγκέντρωσιν παρέστησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος ὁ Ἐπιστημονικὸς καί ἐπαγγελματικὸς κόσμος, καί σύμπας ὁ λαὸς τῆς Βερροίας. Ὁμιλήσεν ὁ κ. Βαφειάδης ἐκ μέρους τῶν ἐπαγγελματιῶν, ὁ κ. Σύρμος Μέλος τοῦ Συμβ. Βερροίας, ὁ κ. Γιαννακάκης ἐκ μέρους τῶν Ἑργατῶν. Κατόπιν ἐνεκρίθη ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῦται ὅτι τὰ σχέδια τῶν σλάβων θὰ συντρίβουν πρὸ τῆς ἀκάμπτου θελήσεως τοῦ Μακεδονικοῦ Λαοῦ ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν υποδούλωσιν στοὺς προαιώνιους ἐχθρούς. Τὸ ψήφισμα ἐστάλη στὴν Κυβέρνηση στοὺς πρεσβευτὰς καί στὸν Ο. Η. Ε.

ΚΑΒΑΛΛΑ.— Παρόμοιον ψήφισμα ἀπεστάλη καί ὑπὸ τοῦ Δήμου Καβάλλας κατόπιν πανδήμου συλλαλητηρίου τὴν 18)4)49.

ΞΑΝΘΗ.— Ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Ξάνθης ἀπεστάλη ψήφισμα διαμαρτυρίας στὸν Ὑπουργὸν Βορ. Ἑλλάδος κ. Κορόζων διὰ τὴν φανεράν ἐκδήλωσιν τῶν Σλαυϊκῶν προθέσεων κατὰ τῆς Ἑλλάδος καί ἰδιαιτέρως τῆς Μακεδονίας. Εἰς τὸ ψήφισμα καταδικάζουν τὴν συνομοτικὴν τακτικὴν τοῦ Κ.Κ.Ε. καί ἐκφράζουν εὐγνωμοσύνη πρὸς τὰς μαχομένας ἐθνικάς καί ἐνόπλους δυνάμεις.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΤΟ ΣΟΒΙΕΤ. ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

Μιά εἴδησις ἀναφέρει ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ παρεμβάλλουν παράσιτα διὰ νὰ μὴν μποροῦν οἱ Ρῶσοι ἀκροαταὶ ν' ἀκούσουν Ἀμερικανικοὺς σταθμοὺς στὴ Ρωσικὴ

Σὰν τί νὰ λέν ἄραγε οἱ ἐκπομπὲς αὐτὲς εἰς τ' αὐτιά τῶν Ρῶσων καί δὲν συμφέρει στοὺς ἀφεντάδες τοὺς;

Ἐν ἀπὸ τὰ δύο πρέπει νὰ συμβαίη: Εἴτε ὁ Ρωσικὸς λαὸς εἶναι καθυστερημένος καί ὑπάρχει φόβος νὰ παρασυρθῇ ἢ πολὺ δυσαρεστημένος καί θ' αὐξηθῇ ἡ δυσἀρέσκειά του. Μᾶλλον ὁμως συμβαίνουν καί τὰ δύο καί ἐπὶ πλέον φαίνεται ὅτι οἱ Ρῶσοι ὀφεντάδες θὰ διδάσκουν τὸ δύστυχο λαὸ τοὺς ὅτι εἶναι ὁ εὐτυχέστερος λαὸς, ἐνῶ

οἱ ἄλλοι εἶναι σκλάβοι στοὺς ἐκμεταλλευτὰς καί τοὺς ὑπερπληροῦς. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀσφαλὲς δὲν θὰ γίνηται καί τόσον πιστευτὸ ἅμα μάθη ὁ μαρτυρικὸς αὐτὸς λαὸς, ὅτι οἱ λαοὶ πού δὲ ζοῦν στὸ δικό τους παράδεισο καί πὺ πολὺ τῶν καί πὺ ἐλεύθεροι εἶναι. Καί τοῦτο ἀσφαλὲς δὲν ἀρέσει στοὺς τυράννους αὐτοὺς μετὰ τὴν στρατιᾶ τῶν ἐννοουμένων, τῶν ὑποτακτικῶν καὶ τῶν σπιούνων. Καί θέλουν νὰ βουλῶσουν τ' αὐτιά των γιὰ νὰ τοὺς ναρκώσουν εὐκολώτερα. Γιατί πάντα ὁ φόβος τοῦ ξυπνήματος τοῦ σκλάβου εἶναι ὁ ἐφιάλτης τοῦ τυράννου.

Τὶ ἄραγε θὰ ἔλεγον οἱ μπολσεβίκοι ἂν καὶ μιά ὥρα παρεβέβησαν ἐμπόδια εἰς τὴν δημοκρατικὴν χώραν γιὰ ν' ἀκουσθῶν οἱ ρωσικὲς ἐκπομπὲς τὴς ὁποίας ἐλεύθερα ἀκοῦν οἱ Ἀ-

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Προκαλεῖ ἀληθῶς ἀγανάκτησιν ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ἐγκαταλειφθῇ ἡ ὁδὸς ἀπὸ τὴν πλατείαν Κισσάμου μέχρι τοῦ Μπόλαρη. Ἐνῶ εἶναι ἡ κεντρικώτερα ὁδὸς τῆς πόλεως Χανίων, ἐπεὶ δὲ δὲν ἀνήκει εἰς τὸ δίκτυον δημοτικῶν ἀλλὰ ἐθνικῶν ὁδῶν, ἔχει παραμείνει χωρὶς κανεῖς νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν τύχην της. Καί ταλαιπωρεῖται ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς καί τὰ μέσα μεταφορᾶς τὰ ὁποῖα συνεχῶς πηγαινοέρχονται εἰς τὸν δρόμον αὐτόν καί ἐξευτελιζέται ἡ πόλις εἰς τὰ μάτια καθὲς ἐπισκέπτου. Διότι πολὺ ὀρθῶς ὁ κάθε ξένος θὰ διερωτηθῇ ἂν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ἵχνος πνεύματος νοικοκυροσύνης εἰς τὴν πόλιν αὐτήν.

Φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἀρμοδίᾳ ὑπηρεσία πρῶτον προβῇ εἰς τὴν ἀσφαλιστῶσιν τῆς ὁδοῦ διὰ τὴς Κορακίης, προτιμότερον θὰ ἦτο νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ νοικοκυρέψῃ τὸ τμήμα τοῦτο τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ. Αὐτὸ ἐπιβάλλει στοιχειῶδες καθήκον καί στοιχειώδης λογικὴ.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΕΙΣ ΑΛΙΚΙΑΝΟΝ

Τὴν παρ. Κυριακὴν ἐγένετο τὸ ἀγγελθὲν ἀρχιερατικὸν μνημόσυον τῶν πεσόντων εἰς τοὺς μέχρι σήμερον ἀγῶνας ἐκ τῶν χωριῶν Ἀλικιανοῦ, Βατόλακκου, Σκηγῆ, Φουρνῆ, Κουφοῦ, Βαρυπέτρου, Ἀγυιάς, Θερρίσου, Μεσολῶν, Λάκκων, Καρρῶν, Ὁρθουίνου, Πρασσῆ καί Σέμπρων καὶ ἡ ἀπονομὴ τῶν Διπλωμάτων εὐγνωμοσύνης. Εἰς ταύτην παρέστησαν οἱ κ. κ. Ὑπουργὸς Γεν. Διτῆς Κρήτης, ὁ Στρατιωτικὸς Διτῆς, ὁ Ἀνώτερος Ἐπόπτης ἀποσπασμάτων, ὁ Νομάρχης, οἱ βουλευταὶ Γύπαρης, Σαρρῆς καὶ Μητροστάκης καὶ πλῆθος κόσμου ἐκ τῶν πέριξ χωριῶν ὡς καὶ ἐκ τῆς πόλεως. Ἡ Μουσικὴ τοῦ Δήμου καὶ τμήματα Χωρικῆς ἀπέδωσαν τιμὰς.

Ἐμπνευσμένον ἐπιμνημόσυον λόλον ἐξεφώνησε ὁ κ. Γαλάνης Δημ)λος Βατολάκκου. Ἐκατοντάδες αἱ πενθοφοροῦσαι συγγενεῖς τῶν φονευθέντων παρέστησαν ἐν μέσῳ κατανυκτικῆς ἀτμοσφαίρας.

μερικανοὶ Ἀγγλοὶ καὶ Γάλλοι ἐργάται;